

PARTER (antal tilltalade: 2)
Referensnummer: 44811408

Åklagare

Biträdande chefsåklagaren Göran Sjödel
3:e åklagarkammaren i Göteborg

Målsägande

Caroline Kratschke
Klareborgsgatan 21 B
414 67 GÖTEBORG

Tilltalad

Nemesis Shahin Khoshnood-Sharis, 770706-0617
Frihetsberövande: Häktad
Bergsgårdsgäredet
424 32 ANGERED
Offentlig försvarare:
Advokaten Lars Andréason
Göteborgs Advokatbyrå HB
Kungsgatan 45
411 15 GÖTEBORG

DOMSLUT

BEGÅNGNA BROTT

1. Mord
2. Ringa misshandel
3. Misshandel
4. Brott mot griftefrid
5. Vapenbrott

LAGRUM

3 kap 1 § brottsbalken
3 kap 5 § brottsbalken
3 kap 5 § brottsbalken
16 kap 10 § brottsbalken
2 kap 1 § a och 9 kap 1 § 1 st
jämt 2 § d vapenlagen (1996:67)

PÅFÖLJD M M

Fängelse tio (10) år

TILLGODORÄKNANDE AV FRIHETSBERÖVANDE M M

Fängelsestraffet skall till en tid av tvåhundrafyra (204) dagar anses verkställt i anstalt

SÄRSKILD RÄTTsverkan M M

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på trehundra (300) kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond

ANNAN SÄRSKILD RÄTTsverkan

1. Beslaget av en (1) fickkniv hävs (Polismyndighetens i Västra Götalands län; blg 1510-98 p 2)
2. En (1) i beslag tagen pistol jämte ammunition och ett (1) mänskligt kranium förklaras förverkat. Beslaget skall bestå (Polismyndigheten i Västra Götalands län; blg 1510-98 p 1 och 3, 8826-97 p 1 samt 1511-98p 1)
3. Beslaget av två (2) videoinspelningar och ett (1) medlemsblad skall bestå till dess domen vunnit laga kraft (Polismyndigheten i Västra Götalands län; blg 1511-98 p 4 och 8820-97 p 2 och 16)

FÖLJANDE ÅTAL OGILLAS

Olaga hot (bilaga 2 åtalpunkten 1)

BESLUT I ÖVRIGA FRÅGOR, SKADESTÅND M M

1. Yrkandet om förverkande av i beslag tagen en (1) fickkniv ogillas (Polismyndigheten i Västra Götalands län; blg 1510-98 p 2)
2. Nemesis Khoshnood-Sharis skall betala skadestånd till Caroline Kratschke med tiotusen (10 000) kr
3. Cisela Mortimer tillerkänns ersättning av allmänna medel som målsägandebiträde för Yasna Broberg med tiotusenåttahundrafyrtiofyra (9 844) kr, varav 9 369 kr för arbete och 475 kr för tidsspillan. Denna kostnad skall stanna på staten
4. Lars Andreasson tillerkänns av allmänna medel ersättning med tvåhundrafyrtiotvåusenfyrahundrasextioåtta (242 468) kr. Av beloppet avser 206 118 kr arbete, 35 250 kr tidsspillan och 1 200 kr utlägg. Av denna kostnad skall Nemesis Khoshnood-Sharis återbetala femhundra (500) kr till staten
5. Nemesis Khoshnood-Sharis skall kvarbli i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom
6. Tingsrättens beslut om tillstånd till restriktioner enligt 24 kap 5 a § rättegångsbalken skall alltjämt gälla
7. Tingsrätten förordnar att sekretess enligt 7 kap 22 § sekretesslagen skall gälla beträffande aktbilaga 43 (§ 7-intyg) och aktbilaga 140 (rättspsykiatriskt utlåtande, från sid 2) i tingsrättens akt

GÖTEBORGS TINGSRÄTT
Rotel 71

DOM
1998-07-06
meddelad i
Göteborg

Mål nr B 19859-97

PARTER (antal tilltalade: 2)
Referensnummer: 44811409

Åklagare

Biträdande chefsåklagaren Göran Sjödel
3:e åklagarkammaren i Göteborg

Tilltalad

Jon Andreas Nödtveidt, 750628-1612
Frihetsberövande: Häktad
Vindragaregatan 6 A.
417 03 GÖTEBORG

Offentlig försvarare:
Advokaten Pia Lönn
Advokatfirman Pia Lönn
Box 11096
404 22 GÖTEBORG

DOMSLUT

BEGÅNGNA BROTT

1. Medhjälp till mord
2. Olovlig körning
3. Grovt rattfylleri
4. Grovt vapenbrott
5. Ringa vapenbrott

LAGRUM

3 kap 1 § och 23 kap 4 §
brottsbalken
3 § 1 st 2 p trafikbrottslagen
(1951:649)
4 a § trafikbrottslagen
(1951:649)
1 kap 2 §, 3 §, 5 §, 2 kap 1 §
samt 9 kap 1 § 2 st vapenlagen
(1996:67)
9 kap 1 § 3 st vapenlagen
(1996:67)

Postadress

404 83 GÖTEBORG

Besöksadress

Gustav Adolfs Torg 1

Telefon

031 - 701 10 07

Telefax

031 - 701 13 07

Expeditionstid

måndag - fredag
09.00-14.00

PÅFÖLJD M M

Fängelse åtta (8) år

TILLGODORÄKNANDE AV FRIHETSBERÖVANDE M M

Fängelsestraffet skall till en tid av tvåhundra (200) dagar anses verkställt i anstalt

ANDRA LAGRUM SOM ÅBEROPAS

23 kap 5 § brottsbalken

SÄRSKILD RÄTTsverkan M M

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på trehundra (300) kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond

ANNAN SÄRSKILD RÄTTsverkan

1. I beslag tagna ett (1) gevär, en (1) revolver, en (1) tårgasspray, en (1) revolvertrumma, diverse ammunition samt en (1) elpistol förklaras förverkat. Beslaget skall bestå (Polismyndigheten i Västra Götalands län; blg nr 8817-97, p G001, G 003-006, G 010-015, G 019-G022 samt 8937, p 2)
2. I beslag tagna en (1) yxa och en (1) offerkniv förklaras förverkade. Beslaget skall bestå (Polismyndigheten i Västra Götalands län; blg 2029-98 p 1 - 2)

BESLUT I ÖVRIGA FRÅGOR, SKADESTÅND M M

1. Pia Lönn tillerkänns av allmänna medel ersättning med tvåhundrasextontusenfemhundranittio (216 590) kr. Av beloppet avser 194 855 kr arbete och 21 735 kr tidsspillan. Av denna kostnad skall Jon Nödtveidt återbetala femhundra (500) kr till staten
 2. Jon Nödtveidt skall kvarbli i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom
 3. Tingsrättens beslut om tillstånd till restriktioner enligt 24 kap 5 a § rättegångsbalken skall alltjämt gälla
 4. Tingsrätten förordnar att sekretess enligt 7 kap 22 § sekretesslagen skall gälla beträffande aktbilaga nr 46 (§ 7-intyg) och aktbilaga 141 (Rättsspsykiatrisk utlåtande, från sid 2)
-

YRKANDEN

Se bilagorna 1-5

FRIHETSBERÖVANDE

Nemesis Khoshnood-Sharis och Jon Nödteidt har med anledning om misstanke om brott som prövats genom denna dom varit berövad friheten som anhållna och häktade Khoshnood-Sharis dels från den 28 juni 1997 kl 05.05 till och med den 29 juni 1997 kl 09.35 från den 15 december 1997 och Jon Nödteidt från den 18 december 1998 till och med idag, dvs. under tvåhundrfyra (204) respektive tvåhundra (200) dagar.

DOMSKÄL**ANSVARSFRÅGOR****Åtalet i bilaga 1 (Khoshnood-Sharis ang.misshandel)**

Khoshnood-Sharis har uppgett att han varken kan erkänna eller förneka gärningen då han på grund av kraftig berusning har mycket dåligt minne av händelsen.

Han har uppgivit att han under den aktuella kvällen druckit stora mängder av öl och starksprit, att han minns att han varit på restaurangen Down Under och att han där kommit i bråk med några personer inne på restaurangen. Han minns dock inte någonting av de händelser där Alfonso Ågren, Mats Gelotte och Carloline Kratschke varit inblandade men har sagt att han inte har någon anledning att betvivla deras uppgifter.

På begäran av åklagaren har Alfonso Ågren, Mats Gelotte och Caroline Kratschke, som alla varit på den aktuella restaurangen, hörts som målsägande.

Ågren har uppgivit att han varit på restaurangen tillsammans med sin flickvän och två kamrater. Han drack endast en eller två starköl under kvällen och kände sig inte

berusad. Han stod och lyssnade på bandet som uppträdde, när en person som stod bakom honom tog tag i honom. Han vände sig om och såg då en svartklädd man med långt mörkt hår och med en tatuering på halsen. Mannen sa någonting i stil med "Baloo regerar eller hur ? " samtidigt som han sträckte upp handen i luften. Ågren förstod inte vad han menade och skakade på huvudet åt honom. Mannen upprepade sedan flera gånger samma ord men Ågren svarade honom inte. Plötsligt, när Ågren stod vänd mot mannen, måttade denne ett slag med knuten hand som träffade Ågren över näsan. Slaget kändes hårt och det blixtrade till i huvudet på honom. Det började blöda ur näsan och Ågren tog sig till toaletten. Därefter såg han inte till mannen men hörde senare att polisen gripit honom utanför.

Gelotte har berättat att även han varit på den aktuella restaurangen och lyssnat på ett band. Han hade druckit några enstaka öl och kände sig inte påverkad. Framåt kvällen blev det mycket varmt i lokalen och Gelotte gick därför ut för att få lite luft. Han lutade sig mot en parkerad bil, som stod utanför på gatan, när han såg en man komma ut från restaurangen. Mannen började gapa och skrika åt några personer, som var i mannens sällskap. Gelotte sa ingenting men plötsligt kom mannen fram till honom, sa några otrevliga ord och sparkade sedan helt oprovocerat Gelotte i ansiktet. Det blixtrade till framför ögonen på Gelotte och av sparken föll han baklänges mot bilen. Gelotte såg sedan att mannen fortsatte åt höger och att där uppstod tumult och bråk med andra personer. Efter en stund kom polis till platsen och grep mannen. Gelotte är helt säker på att polisen grep den person som sparkat honom. - Sparken gjorde ont och det hettade i ansiktet. Smärtan satt några timmar efter händelsen.

Kratschke har uppgivit att hon stått utanför restaurangen. Hon lade märke till hur en man, som blivit utslängd från restaurangen, började att bråka men en kamrat till henne. Hon gick då fram mot mannen, varvid denne började tilltala henne istället. Hon svarade inte men han fortsatte ändå att prata med henne och drog henne även i armen. Han sa sedan någonting om Luciferbröder och Hells Angels. Hon tyckte det lät lustigt och skrattade till. Plötsligt fick hon då ett slag med knuten hand, som träffade henne

på vänstra kinden. Av slaget "lyfte" hon en bit och hamnade sedan cirka två meter längre bort på marken. Vid fallet slog hon i huvudet. Därefter minns hon inte så mycket eftersom hon tappade medvetandet en kort stund. När hon vaknade till igen blödde det ur näsan. Hon såg inte när polisen kom och grep mannen men hon känner idag igen Khoshnood-Sharis som den man som angrep henne. - Av slaget, som var mycket hårt, fick hon en "blåtira", som satt kvar i cirka fem veckor. Hon hade ont runt ögat i cirka två och en halv vecka efter händelsen.

Åklagaren har som skriftlig bevisning åberopat rättsintyg utvisande målsägandenas skador.

Tingsrättens bedömning

Genom de tre målsägandenas berättelser, som det saknas anledning att ifrågasätta, är styrkt att var och en av dem blivit misshandlad så som åklagare gjort gällande. Det är fråga om fullständigt oprovocerade angrepp. Det är ostridigt att Khoshnood-Sharis gripits av polis utanför restaurangen den aktuella kvällen. Samtliga tre målsägandenas beskrivning av den man som angripit dem stämmer in på Khoshnood-Sharis. Caroline Kratschke har känt igen honom vid förhandlingen och Gelotte har sett honom gripas. Genom målsägandenas uppgifter finner tingsrätten således även styrkt att den man som misshandlat var och en av dem är identisk med Khoshnood-Sharis. Åtalet är alltså styrkt och gärningarna skall bedömas som åklagaren angivit.

Åtalet i bilaga 2 åtalpunkten 1 (Khoshnood-Sharis ang olaga hot och misshandel)

Khoshnood-Sharis har erkänt att han tilldelat Yasna Broberg ett slag i ansiktet med öppen hand men förnekat övrigt påstått våld mot henne och har bestritt ansvar för misshandel även avseende det erkända slaget då det skett efter provokation. Han har förnekat att han hotat Yasna Broberg.

Förutom förhör med Khoshnood-Sharis har på begäran av åklagaren Yasna Broberg hörts som målsägande.

Yasna Broberg har till en början om sin bekantskap med Nemesis Khoshnood-Sharis, även kallad Vlad, berättat följande. På sommaren 1997 träffade hon i Karlstad två bröder Gustafsson, Per och Erik. De gav hennes telefonnummer till Nemesis. Denne ringde sedan upp henne. De hade ett gemensamt intresse i det ockulta och satanismen. Hon har haft detta intresse i många år och har kallat sig satanist i fem år. Nemesis var mycket kunnig och hade en organisation, MLO. Hon blev intresserad och reste till Göteborg den 30-31 juli. Hon möttes på stationen av Nemesis och Jon Nödtveit, som var Nemesis "broder". Nemesis hade en egen bostad men de bodde alla tre dessa två dagar i Jons lägenhet. I början av augusti flyttade hon sedan ner till Göteborg och bodde då hos Nemesis. Hon och Nemesis inledde ett förhållande med varandra. Yasna blev medlem i MLO. Nemesis, Jon och hon själv hade ritualer. En gång var två andra personer med, Johan Norman och Catharina Hermansson. Yasna trivdes dock inte i Göteborg. Den 30 november flyttade därför hon och Nemesis till Stockholm. Nemesis började då att längta hem till Göteborg. Yasna bor nu åter i Göteborg i Nemesis lägenhet och väntar hans barn.

Om de åtalade gärningarna har Yasna Broberg bekräftat att hon i polisförhör berättat att hon blivit misshandlad och hotad så som framgår av åtalet men uppgivit att detta inte är riktiga uppgifter utan något hon sade eftersom hon då var mycket arg och besviken på Nemesis. Hon hade fått höra skvaller om att han varit otrogen med en flicka som Yasna kände och hon ville hämnas för detta. Så länge hon trodde att ryktet var sant vidhöll hon sina uppgifter. Hon har senare under våren vid besök i Stockholm fått klart för sig att ryktet var falskt och har därför nu tagit tillbaka sina anklagelser. Det enda som stämmer i det som hon tidigare sagt är att hon den 13 eller 14 december 1997 fått ett slag med öppen hand i ansiktet av Nemesis. De befann sig då i tunnelbanan. Hon frågade ut Nemesis om de rykten hon hört och fick då en örfil. Slaget var inte så hårt men det kändes, "det var inte skönt". Nemesis och Yasna har

bråkat i sin bostad men hon har inte blivit utsatt för misshandel eller hot då. Sina skador har hon fått på annat sätt. I samband med att hon fick höra att Nemesis varit otrogen kom hon i slagsmål med den aktuella flickan och blev riven på kinden och sparkad på höften.

Nemesis har bekräftat att det förekommit bråk mellan honom och Yasna och har sagt att det funnits en sax framme vid ett sådant tillfälle men förnekat att han kastat den mot Yasna. Han har medgivit att han blivit upprörd när han märkt att Yasna skurit sig i armarna och att han tagit tag i henne och ruskat henne men har förnekat att det varit fråga om ett strypgrepp. Vid tillfället i tunnelbanan var Yasna provocerande vilket var orsaken till att han gav henne en örfil.

Åklagaren har som skriftlig bevisning angående Yasnas skador åberopat utlåtande från rättsmedecinsk besiktning varav framgår att Yasna Broberg företett blåmärken på höger överarm, överhudsavskrapningar på vänster kind, höger överarm och vänster hand samt ytliga sårskador på vänster kind och i vänster ljumsktrakt, att dessa skador kan uppkommit så som påstås i åtalet och att skadorna inte varit livshotade.

Tingsrättens bedömning

Åtalet grundar sig helt på vad Yasna Broberg tidigare uppgivit vid polisförhör. Hon har nu tagit tillbaka dessa uppgifter. Hon har givit en förklaring till varför hon lämnat felaktiga uppgifter och till hur hon fått sina skador. Även om dessa förklarigar kan ifrågasättas finner tingsrätten inte att hennes tidigare uppgifter kan läggas till grund för bedömningen framför vad hon uppgivit vid förhandlingen. Tingsrätten finner då inte mera styrkt än vad Khoshnood-Sharis medgivit dvs att han i tunnelbanan den 13 eller 14 december 1997 tilldelat Yasna Broberg ett slag i ansiktet med öppen hand. Av Yasna Brobergs uppgifter framgår att slaget vållat i vart fall smärta. Att Yasna Broberg med ord ställt Khoshnood-Sharis till svars för rykten hon hört är inte en sådan provokation som kan berättiga honom till fysiskt våld. Tingsrätten finner därför

att Khoshnood-Sharis genom detta slag gjort sig skyldig till misshandel som är att anse som ringa. Åtalet i övrigt i denna punkt för misshandel liksom åtalet för olaga hot skall ogillas.

Åtalet i bilaga 2 åtalspunkten 2 (Khoshnood-Sharis ang vapenbrott)

Khoshnood-Sharis har erkänt gärningen men framhållit att vapnet inte är hans utan Nödtsveits men att han ändå medtagit det till Stockholm när han flyttade dit.

Åklagaren har som skriftlig bevisning åberopat beslagsprotokoll och foto avseende pistolen samt undersökningsprotokoll som utvisar att det är ett tillståndspliktigt vapen.

Åklagaren har även i denna del åberopat anmälan avseende vapenbrott samt PM upprättat av polisen i samband med gripandet av Khoshnood-Sharis, vilka handlingar utvisar att vapnet var laddat när det omhändertogs.

Genom Khoshnood-Sharis erkännande, som stöds av övrig utredning, är åtalet styrkt. Gärningen skall bedömas som åklagaren angivit.

Åtalet i bilaga 2 åtalspunkten 3 (Khoshnood-Sharis ang brott mot griftefrid)

Khoshnood-Sharis har erkänt att han under angiven tid innehaft ett kranium, som han insett kom från en människa, men har betsritt ansvar för brott då han inte använt det i rituella sammanhang eller på något skymfligt sätt utan endast haft det som ett prydnadsföremål. Han har uppgivit att han fått det från Nödtsveit.

Genom en av åklagaren som skriftlig bevisning åberopat rättsmedecinsk laboratorieundersökning är styrkt att det är fråga om ett äldre mänskligt kranium. Av utredningen framgår att det är ett kranium som kommer från kryptan på Norums kyrkogård.

Åklagaren har även åberopat PM upprättat av polis i Stockholm och videoupptagning vid samma tillfälle över hur det sett ut i Khoshnood-Sharis och Yasna Brobergs gemensamma bostad och hur bla kraniet förvarats där. Härav framgår att kraniet legat framme tillsammans med andra föremål, som kan förknippas med utövande av satanistisk tro. Föremålen har legat på ett med mörkt tyg övertäckt bord i ett rum där väggarna varit täckta av svarta tygstycken. I rummet har även funnits ett mindre altarliknande bord.

Mot Khoshnood-Sharis bestridade är det inte visat att kraniet på något konkret sätt använts vid mässor eller satanistiska ritualer. Genom den av åklagaren åberopade skriftliga bevisningen framgår emellertid att det varit framställt tillsammans med andra föremål som används i rituella satanistiska sammanhang eller vid utövande av den satanistiska tron. Kraniet och de övriga föremålen har varit arrangerade på ett altarliknande sätt. Tingsrätten finner att redan exponerandet av ett människokranium i ett sådant sammanhang som här skett, och på ett sådant sätt, är att anse som en skymflig behandling av kraniet även om det inte använts rituellt på ett mera fysiskt påtagligt sätt. Åtalet är då styrkt.

Åtalet i bilaga 2 åtalspunkten 4 (Nödtveit ang grovt vapenbrott)

Nödtveit har erkänt vad som lagts honom till last i styckena ett och två i gärningsbeskrivningen med det tillägget att innehavet börjat i april 1997. Beträffande pistolen i tredje stycket i gärningsbeskrivningen har han medgivit att han för Khoshnood-Sharis räkning förvärvat vapnet och därefter överlämnat det till denne, som sedan innehaft det. Han har dock medgivit att pistolen periodvis funnits i hans bostad men då i samband med att Khoshnood-Sharis vistats där. Nödtveit har medgivit ansvar för vapenbrott men gjort gällande att det inte skall bedömas som grovt brott.

Närmare hörd angående vapnen har Nödtveit uppgivit att han i samband med att han

lämnade en organisation som han tidigare var med i, TSH (True Satanist Horde), och anslöt sig till Khoshnood-Sharis och hans organisation MLO, blev hotad. Såväl han själv som Khoshnood-Sharis uppfattade hoten som allvarliga och detta var orsaken till att han skaffade vapen för att kunna skydda sig och försvara sig. I april 1997 skaffade han geväret och revolvern. Han visade dem för Khoshnood-Sharis. De provsköt geväret men inte revolvern eftersom han inte litade på att det skulle gå att använda riskfritt. Vid samma tid skaffade han även i Berlin tårgas och elpistol. Pistolen skaffades i juli 1997. Han fick kontakt med en person, som skulle kunna sälja två pistoler. Nödtveit frågade Khoshnood-Sharis om han ville ha en, vilket han ville. Båda vapnen skulle kosta 25 000 kr tillsammans. Nödtveit hade pengar från sin tid i sitt musikband och Khoshnood-Sharis hade lite egna pengar och tillgång till MLO-kassan. Nödtveit fick pengar av Khoshnood-Sharis. Han träffade sin kontakt och betalade i förskott för två vapen. Kontakten kom emellertid sedan bara med en pistol, som Khoshnood-Sharis fick. Den andra pistolen skulle Nödtveit få nästa vecka. Det visade sig emellertid att kontakten inte kunnat skaffa en pistol till. Den revolver han erbjöd istället ville Nödtveit inte ha. Han fick därför bara ammunition istället. Pistolen har de provskjutit tillsammans. Det är denna pistol som användes på Ramberget.

Khoshnood-Sharis har om pistolen sagt att det aldrig varit tal om att förvärva mer än en pistol och att detta enda vapen skulle kosta 25 000 kr, som Nödtveit ensam betalat, eftersom Khoshnood-Sharis aldrig haft så mycket pengar eller disponerat över det. Vapnet var Nödtveits men Khoshnood-Sharis hade fått låna det om han behövt det. Khoshnood-Sharis har sagt att han inte behöver vapen utan kan försvara sig ändå eftersom han tränat kampsport.

Åklagaren har som skriftlig bevisning åberopat beslagsprotokoll avseende de aktuella vapnen, skiss över Nödtveits bostad med angivande av fyndplatser för vapen och ammunition samt undersökningsprotokoll avseende de olika vapnen utvisande att det är fråga om tillståndspliktiga funktionsdugliga vapen.

Genom Nödtveits egna uppgifter och den skriftliga bevisningen är styrkt att Nödtveit utan att ha tillstånd till det förvärvat och innehaft tillståndspliktiga vapen i den omfattning som åklagaren påstått. Oavsett vem eller vilka som betalat pistolen finner tingsrätten, med hänsyn till hur den ömsom förvarats hos den ene och den andre och fått användas av båda, att inköpet skett för bådass räkning och att den förvarats av båda. Åtalet är alltså styrkt. Det är fråga om flera funktionsdugliga farliga vapen med ammunition. Tingsrätten finner att innehavet av en sådan samling vapen är att anse som grovt vapenbrott.

Åtalet i bilaga 2 åtalspunkten 5 (Khoshnood-Sharis och Nödtveit ang mord)

Inställningar mm

Nödtveit har förnekat att han vare sig ensam eller i samförstånd med Khoshnood-Sharis berövat Josef Ben Meddour livet.

Han har erkänt att han varit på platsen tillsammans med Khoshnood-Sharis och Ben Meddour men har förekat att Ben Meddour lurats med dit. Han har gjort gällande att Ben Meddour varit påstridig och efterhängsen och att såväl han själv som Khoshnood-Sharis försökt förmå Ben Meddour att gå sin väg. Han har erkänt att han medfört pistolen till Ramberget men förnekat att han avlossat något skott med den. Han har erkänt att han tryckt ner och hållit fast Ben Meddour mot marken när det uppstått ett tumult mellan Khoshnood-Sharis och denne sedan Khoshnood-Sharis använt elpistolen mot Ben Meddour. Han har förnekat att de skott som sedan avlossats mot Ben Meddour avlossats med hans samtycke eller goda minne.

Nödtveit har motsatt sig bedömnigen i gärningsbeskrivningens fjärde stycke. Beträffande gärningsbeskrivningens femte stycke har han medgivit att han förfarit som där påstås men gjort gällande att samtliga dessa åtgärder vidtagits för att skydda honom själv och inte någon annan.

Khoshnood-Sharis har förnekat att han vare sig ensam eller i samförstånd med Nödtveit berövat Josef Ben Meddour livet.

Han har medgivit att han tillsammans med Nödtveit varit på platsen den angivna tiden och att då även Ben Meddour varit där men han har förnekat att Ben Meddour lockats dit av dem. Han har förnekat att avlossandet av skott skett med hans samtycke eller goda minne.

Khoshnood-Sharis har motsatt sig bedömningen i gärningsbeskrivningens fjärde stycke. Beträffande gärningsbeskrivningens femte stycke har han medgivit att han förfarit som där påstås men hävdar att samtliga dessa åtgärder syftat till att skydda honom själv och inte i avsikt att skydda någon annan.

Nödtveit och Khoshnood-Sharis benämns i detta avsnitt i fortsättningen endast vid förnamnen Jon och Nemesis, varvid anmärkes att Nemesis även ibland kallas Vlad. Även Ben Meddour benämns endast med förnamnet Josef.

Om utredningen och tidigare förhör

Under målet har till en början under förhören med de tilltalade följande framkommit om utredningens gång.

Nemesis greps i Stockholm den 16.12.1997 efter anmälan av Yasna om misshandel riktad mot henne, se åp 1. Han hade då den skarpladdade Astrapistolen på sig. Han hördes först endast om våld och hot mot Yasna. På grund av uppgifter Yasna lämnade överflyttades utredningen till Göteborg. Nemesis delgavs den 19.12.1997 misstanke om mord och förnekade det. I förhör den 21.12.1997 erkände han att köpt vapnet i Nordstan i juli och haft det sedan dess. Han förnekade fortfarande att han haft något med mordet att göra. Vid förhör den 2.1.1998 fick Nemesis veta att Jon var häktad och att han berättat om sitt och Nemesis medgärningsmannaskap i mordet, att han

“satt Nemesis på plats”. Nemesis medgav då att han kände Jon och ville veta mer exakt vad Jon sagt och ville tänka. Vid förhör den 5.1.1998 framkom att han dagen innan fått veta att Yasna väntade barn med honom. Han informerades om att Jon lämnat en 35 sidor lång redogörelse men fick inte veta innehållet i den. Han berättade då att det var Jon som köpt vapnet, att han var besviken på Jon som dragit in honom, berättade att de mött Josef men sade att han skilts från Jon vid Grönsakstorget och sedan inte träffat Jon förrän nästa dag då han berättat för Nemesis att Josef följt efter honom till Ramberget och att Jon där först attackerat Josef med elpistol och sedan skjutit honom först i ryggen och sedan i huvudet. Fortfarande vid förhör den 23.1.1998 vidhöll Nemesis att han inte varit på platsen. I videobandat förhör den 4.2.1998 lämnade han sin nuvarande version och har sedan hållit fast vid den.

Jon greps den 18.12.1998 och delgavs misstanke om mord. Han ställde sig helt oförstående till anklagelsen. I förhör den 9.12.1997 medgav han innehav av olika vapen men var fortfarande oförstående till mordanklagelsen. Den 21.12.1997 hördes han av krinsp Ohlin och berättade då om mötet med Josef, att han varit jobbig och följt efter, att de tänkt att döda honom men inte visste när och därför låtit honom följa med hem, att han tagit pistol och elpistol med sig från bostaden, att de gått till Ramberget, att de mött en man med hund, att Nemesis attackerat Josef med elpistolen, att Jon räckt Nemesis pistolen och att Nemesis sedan skjutit Josef först i ryggen och, sedan han ramlat i ett dike, en gång till i huvudet. Den 22.12.1997 vidhöll han att det var Nemesis som skjutit båda skotten men ansåg att han hade deltagit i planeringen och hade lika stor skuld i det. I förhör den 13.1.1998, sedan krinsp Harriet Westlund övertagit utredningen, ändrade Jon sin berättelse såtillvida att det inte var fråga om något planerat mord och att det var han som skjutit båda skotten. Han sade att han insett att Josef var bög, att Josef gjort närmanden mot honom, att han följt efter till Jons bostad, att Jon blivit rasande, att han tagit med sig båda vapnen till Ramberget, att Nemesis där fått elpistolen och attackerat Josef, att de brottat ner Josef och att slutligen Jon, sedan Josef rest på sig och gjort “avbön” riktat pistolen mot Josef och först skjutit ett skott i ryggen på Josef när han flydde ner för slänten och sedan ett

skott till i bakhuvudet när han fallit. Denna version vidhöll han sedan vid ett videobandat förhör då han även demonstrerade hur han stått när han skjutit. Den 18.2.1998 ändrade han sin berättelse såtillvida att han tappat pistolen på platsen, att Nemesis tagit upp den och att det varit Nemesis som avlossat båda skotten. Han hade då några dagar tidigare fått veta att Nemesis och Yasna väntade barn och planerade att leva ihop. Denna version vidhöll han sedan i videobandat förhör den 20.2.1998.

Den 11.3.1998 har ett videobandat konfrontationsförhör hållits mellan Nemesis och Jon.

Jon och Nemesis har kommenterat sina respektive ageranden under utredningen

Jon

Den 21.12 fick han höra att Nemesis åkt fast med pistolen på sig och att Yasna skvallrat. Han hade hört Nemesis prata med Yasna om saken men visste inte riktigt vad han sagt. Han visste att han kunde ha fingeravtryck på Josefs tobakspaket. Polisen sa att dom visste vad som hänt. Han antog att de "torskat" och att det bara var han som nekade. Då sade han att det var planerat för han ville inte dra in det homosexuella eftersom det är så vanhedrande att bli utsatt för sånt. Han sade också att det var ett offer till satan eftersom han hört Nemesis säga efteråt att man "kunde se det som det". Han "körde en hård attityd" för att orka och sade att han lämnat över pistolen till Nemesis. Efter ett tag insåg han att det var dumt att förvärra allt genom att säga att det var planerat och berättade då om det homosexuella inslaget istället.

Han kände stort moraliskt ansvar för vad som hänt eftersom han tagit med pistolen dit. Han och Nemesis är bröder. Han kände skuld för förloppet fastän han inte skjutit. Han förstod att Nemesis nog inte erkänt så som Jon trott att han hade. Han kände ångest och insåg att han hade förvärrat det för Nemesis genom att berätta som han gjort. Detta var orsaken till att han den 13.1.1998 beslöt att själv ta det på sig allt och sade därför att det var han som tagit fram pistolen och som skjutit båda skotten. Deras

värderingar är sådana att man skyddar en broder. Han kände att han hade något konkret att kompensera så som han betett sig i förhören tidigare och att han därför hade jag skäl att ta det på sig. Han hade förberett sig inför förhöret den 13.1.1998 för att vara övertygande och gjorde en "helhjärtad insats"

När han sedan hörde om "genombrott" i förhören med Nemesis tolkade han det som att Nemesis tagit på sig sin del och sagt som det var, att det var han som skjutit. Det var otänkbart för honom att Nemesis skulle skylla på honom och därför tyckte han att det var lika bra att även han sade som det var den 20.2. Han har sådan respekt för Nemesis att han aldrig skulle våga ljuga om honom.

Han blev förbryllad över upplysningen att Nemesis och Yasna skulle vara ihop i fortsättningen men har inte påverkats av det.

Nemesis

Han sade en massa i början för att skydda Jon, för att inte nämna Jons namn. Därför sade han att det var han som köpt vapnet. Han ville inte behöva bli vittne i en rättegång mot Jon. Därför sade han att han skilts från Jon och inte varit på platsen. Han berättade sånt som "Jon sagt till mig" eftersom det då var lättare att förklara om något inte stämde. Han har medvetet varit diffus för att ge Jon en möjlighet att ta sig ur det. Han har talat om självförsvar. Han ville få det till det för att göra det så lindrigt som möjligt för Jon. När han sagt att han tagit skulden på sig har han menat innehavet av vapnet, som var mordvapnet och som knöt honom till mordet. Det var inköpet och innehavet av vapnet som han tog på sig utan att nämna Jons namn. Om Jon hade hållit tyst hade Nemesis fått ta ansvaret för det på sig. Jon hade enligt Nemesis synsätt rätt att förvänta sig att Nemesis skulle ta det på sig eftersom det var Nemesis flickvän som tjallat.

Han själv följer hedersregler och säger ingenting förrän han vet hur läget är. Det är riktigt att han av den anledningen "fiskat" efter information. Han har aktat sig noga för

att tro på information han fått. Han har inte velat säga dåliga saker om en vän. Det har denne fått säga själv. Om Jön velat prata har han gärna fått göra det bara han inte skyllde på Nemesis. När Jon svek, när en vän sviker, då gäller inte reglerna mera. Då är den personen inte längre en vän utan en fiende och då gäller andra regler.

Han tror att anledningen till att Jon "vände" sin berättelse var att han fick höra att Nemesis skulle gifta sig med Yasna, som satt dit dem. Han tror att Jon inte kan fatta att Nemesis inte hatar henne.

Sin version i februari har han stått fast vid.

Om de tilltalade, MLO och deras gemensamma intresse i satanismen och förhållande till andra personer som hörts i målet.

Nemesis har uppgivit att han sedan länge haft ett starkt intresse för satanismen. Han bekänner sig till den satanistiska tron. Satanism är enligt Nemesis utforskandet av den mörka spritualismen, "den vänstra handens väg". Det har inte med våld att göra utan med ljus och mörker. Det mörka är det som är dolt och därför intressant. Han startade MLO, Misanthropiska Lucifer Orden, 1995 tillsammans med Nils Karlén och Johan Norman. Det var en sammanslutning av likasinnade och inte en sekt. Innan han startade MLO var han med i postorderklubbar.

Jon har berättat att han sedan flera år varit aktiv i ett eget musikband som spelar sk "black metal" musik. Gruppen heter Dissection och har haft viss framgång. Johan Norman var med i samma grupp. Genom sitt musikintresse och den inriktning som musiken hade fick Jon även ett intresse för det ockulta och satanismen. Han kom i kontakt med satanismen redan 1992 och har haft kontakt med norska black metal band och därigenom även haft kontakt med en norsk sammanslutning som kallas "svarta cirkeln". Det är de mörka aspekterna i religionen som intresserar och utgör inspirationskälla till musiken. Satanismen står enligt Jon inte för att mänskligheten

skall förintas. Texterna är fantasi och underhållning. Jon och Nemesis lärde känna varandra sommaren 1995 när Nemesis hade startat MLO. Johan Norman tyckte att även Jon skulle gå med. Tidigare hade Jon varit med i TSH (True Satanist Horde), som då enligt Jon var en intresseorganisation för musikgrupper med gemensam inriktning men senare blivit en mera extrem organisation. Jon lämnade TSH och gick istället med i MLO. Det var sedan han börjat umgås mera regelbundet med Nemesis som han satte upp ett altare i sin egen lägenhet. Engagementet här och samvaron med Nemesis upptog vartefter allt mera av Jons tid till men för musiken. Bandet spelade in en skiva i december 1996 och gjorde en turné i Tyskland i april 1998. Därefter har det i huvudsak legat nere. Nils Karlén och Johan Norman lämnade efter en tid MLO. Enligt Nemesis är de nu fiender. MLO kom sedan att bestå endast av Nemesis och Jon själva samt Yasna Broberg, som togs in vid en ritual i augusti 1997 när hon flyttat ner till Göteborg. Samtliga har beskrivit hur man hållit satanistiska ritualer med djuroffer. Mestadels har det varit fråga om katter.

MLO är ett brödraskap. Jon och Nemesis är "bröder". Brödraskapet betyder enligt Nemesis att man alltid är lojal mot sin broder, att det går före allt annat och att man är beredd att dö för sin broder. Nemesis har sagt att han inte samarbetar med polisen mot en broder och att det är viktigare att en broder klarar sig än att mordet klaras upp. Enligt Jon är det Nemesis som varit den aktiva kraften i MLO och den som fört talan. Nemesis var den som kunde saker och Jon den som lärde sig. De hade ett gemensamt intresse men tyckte inte lika i allt. MLO hade en kassa som medlemmarna bidrog till. På grund av sina inkomster från bandet hade Jon bäst ekonomi och kunde bidra mest. Enligt Nemesis har det som mest funnits 15 000 kr i kassan medan Jon sagt 20 000 kr.

Förutom förhör med Jon och Nemesis har på begäran av åklagaren i detta avsnitt vittnesförhör ägt rum med bröderna Per och Erik Gustafsson, Catharina Hermansson, Johan Norman och Nils Karlén, vilka samtliga är kamrater till Jon och Nemesis, om deras bekantskap med Jon och Nemesis och vad som förevarit vid möten i

organisationen MLO.

Åklagaren har åberopat viss skriftlig bevisning angående MLO och de tilltalades engagement i satanismen.

Om sitt förhållande till Jon och Nemesis har Per och Erik Gustafsson berättat att de vet att både Jon och Nemesis är satanister och medlemmar i MLO. De har själva aldrig varit intresserade av satanism och ej heller deltagit i några av deras möten. De har endast musiken gemensamt med Jon. De har känt Jon längre än Nemesis. Både Per och Erik har fått den uppfattningen att Jon och Nemesis är bra kamrater och håller samman men att det är Nemesis som är ledaren för MLO. Beträffande vapen har Per berättat att han sett ett gevär hemma hos Jon. Han har även sett en elpistol hemma hos Jon under hösten 1997. Vid ett senare tillfälle blev Per tillfrågad av Jon om han ville köpa elpistolen vilket Per svarade att han ville.

Johan Norman har känt Jon sedan slutet av 80-talet genom att de spelat i samma musikband. Nemesis lärde han känna genom Jon. Nemesis är inte intresserad av musik utan det var satanismen som Jon och Nemesis hade gemensamt. Som Norman har uppfattat det är det Nemesis som har de flesta kunskaperna om satanismen och är ledare för MLO. Han är den starkare av de två och bestämmer allting inom MLO. Under hösten 1997 uppstod meningsskiljaktigheter mellan Norman och Jon och Nemesis. Norman ville inte längre vara medlem i MLO men ville fortsätta i Jons musikband. När Nemesis pratade om olika saker inom satanismen var det ingen som vågade säga emot honom. Norman tycker att Jon har förändrats sedan han träffade Nemesis. Jon har blivit mer och mer extrem, som Nemesis själv är. Det var mest Nemesis som talade om människooffer.

Catharina Hermansson blev bekant med Jon genom sin pojkvän Johan Norman. Nemesis lärde hon känna för cirka två år sedan genom Norman. Vad hon uppfattade så stod Jon och Nemesis varandra väldigt nära och gjorde allting tillsammans. Hon

upplevde att MLO, som de båda tillhörde, betydde allt för dem. Hon uppfattade att det var Nemesis som var ledaren och att Jon gjorde nästan allt som Nemesis sade åt honom. Vid ett tillfälle i början av juli 1997 när hon och Norman var hemma hos Jon, och Nemesis också var där, fick de något slags pulver i sina glas. Nemesis sade att det var ett magiskt pulver och att de skulle lita på honom. Efteråt har hon fått reda på att det var amfetamin. Några personer till var också där. Man diskuterade olika saker bl.a. hot mot mänskligheten och att "ta folk". Nemesis var den drivande kraften och pratade om att lura personer de kände till en lokal och där skjuta dem. Jon och Nemesis visade också upp vapen som fanns i lägenheten. Av pulvret som lades i hennes glas blev hon påverkad på så sätt att allt som sades och diskuterades verkade möjligt just då. De diskuterade även att spränga skolor för att väcka uppmärksamhet.

Även Norman har erinrat sig detta tillfälle och att de talat om att lura folk till en plats och där skjuta dem.

Nils Karlén har varit medlem i MLO sedan sommaren-95. Då var Norman och Nemesis medlemmar och litet senare blev Jon också medlem. Jon har han dock känt sedan hösten-94. Inom MLO bestämdes till en början att det inte skulle finnas någon ledare utan de skulle fatta gemensamma beslut, men sedan blev det Nemesis som skulle vara ledaren. Från början var det inga konflikter inom MLO men eftersom Nemesis bestämde allt och man måste lyda MLO uppstod konflikter. När Karlén på grund av detta bestämde sig för att gå ur MLO blev han hotad av medlemmarna i MLO och tillsagd att ta bort sin tatuering. Tatueringen hade han ändå tänkt att ta bort men fick nu en månad på sig att göra det.

Den av åklagaren åberopade videon från en fest Jons lägenhet visar maskerade personer som håller fram olika vapen. Jon och Nemesis har kommenterat denna film med att det är fråga om snuttar från olika tillfällen som filmats för att prova och leka lite med videokameran.

Videoupptagningen från norsk TV visar en maskerad yngling som uttalar sig i extrema ordalag om satanismen och dess ideologi. Nemesis har vidgått att det är han på filmen och kommenterat den så att han i samband med ett program om satanister i Norge blev ombedd såsom kunnig på området att uttala sig och att han blev ombedd att uttala sig på ett provokativt sätt, vilket han gjorde.

I det återopade flygbladet sägs att MLO är en organisation för personer som vikt sina liv åt Lucifer Satan, att MLO lär ut, studerar och utövar alla förgreningar av den svarta magin, ser Lucifer Satan som den starkaste symbolen för den nedbrytande och kaotiska kraften, dyrkar och eftersträvar att bli ett med det ursprungliga kaoset och har till mål att både spirituellt och materiellt bryta ned och tillintetgöra den falska verklighet som skapats av Jehova, föraktar och bespottar mänskligheten och ser den som dess fiende samt ser den totala förintelsen av mänskligheten som den ultimativa segern. Jon har uppgivit att det är han som på diktamen från Nemesis skrivit detta. Nemesis har vidgått att det är han, Jon och Yasna som formulerat flygbladet och sagt att texten är medvetet överdriven för att väcka uppmärksamhet vid en konsert där det skulle delas ut.

Medlemsbladet har Jon sagt att det skrivits av Nemesis hemma hos Jon på papper som funnits hemma hos Jon. Nemesis har helt förnekat att han haft något med det att göra.

Om den åtalade gärningen och vad som föregått den..

Jon och Nemesis har till en början båda berättat att de före den 22 juli festade i två dagar utan att sova, att de var trötta när de gick ut på måndagen och tog amfetamin, som Jon skaffat, för att bli pigga, och att de drack massor av öl, att de besökte restaurang Compagniet och nattklubben Chat Noir tillsammans med brödeerna Per och Erik Gustavsson och att de skildes från bröderna i Nordstan

De har sedan berättat

Jon

När de skilts från bröderna Gustafsson promenerade de mot Järntorget eftersom spårvagnarna inte börjat gå än. På väg tillbaka mot centrum träffar de på Josef. Någon låg i ett dike och skrek "bögdjävlar" åt honom. Josef kom fram till dem och började prata och frågade om de var satanister. De var kända helt i svart och hade satanistsymboler på sig. Jon tror att de sade att de hette Micke och Tomas. varför de uppgav falska namn kan han inte förklara. Josef pratade mest med Nemesis. De gick mot Grönsakstorget. En man med cykel kom efter och det blev något bråk mellan honom och Josef. De var nyfikna och stannar till. När cykelmannen då ropade okvädningsord till dem gick de mot honom. Jon såg att han hade en kniv, troligen en vanlig bordskniv, i handen, och tog därför en flaska och gick emot honom och frågade om han vill bråka. Mannen slängde då kniven och även ett tobakspaket ifrån sig. Jon uppmärksammade att Josef satt och grät i närheten. Jon kastar åt honom tobaken som visade sig vara hans. De ställde sig sedan vid spårvagnshållplatsen vid Grönsakstorget och väntade på vagnen. Josef "skuttade med" och ville prata. Han var intresserad av olika religioner sade han. Själva ville de bara hem och sova. Josef var fjällig och feminin och Jon stod mest tyst och tittade på honom. När de skulle på vagnen ropade Josef att han ville något, vilket ledde till att de missade vagnen. När det kom en ny vagn sade Jon till Josef att om han ville snacka så fick han göra det på vagnen. Alla tre gick på. Jon satt till höger vid gången och Josef mitt emot. Nemesis satt antagligen bakom Jon. När Josef sträckte sig fram mot Jons solglasögon tog Jon av dem och räckte dem till honom. När Josef sedan ville sätta tillbaka dem i Jons hår blev Jon arg. Han tyckte det var obehagligt. Josef bad om ursäkt. Strax herefter tog Josef på Jons hand och sade att han tyckte att Jon var snygg. Jon ryckte åt sig handen. Han blev mycket upprörd. Han "kokade" och tyckte att det var vidrigt. Det var nära att han då slagit till Josef. Vid Brunnsparken steg de av för att byta vagn. Josef "skuttade" efter och sade något till Nemesis, som verkar upprörd. Jon såg inte Nemesis knuffa Josef men det kan ha inträffat ändå. När 5:ans vagn kom sade de till Josef att de skulle hem

och att han skulle sticka, men Josef kom efter i alla fall. Jon var trött och sliten och upplevde Josef som jobbig, "som att ha en fästing på sig". Han tog inte till sig avvisningarna. Vid Herkulesgatan steg de av och Josef följde efter trots att de bad honom "dra åt helvete". Nära Jons bostad på Vindragargatan frågade Nemesis "vad håller idioten på med". Jon ropade "stick" och "vi skall hem och sova". Josef svarade med att säga "slå mig inte".

När de kommit fram till Jons bostad ville Josef följa med in. Jon nekade flera gånger men sade till slut "OK då 10 minuter men sen får du dra". Josef blev glad och tog Jon i handen. Jon blev rasande och slet åt sig handen och fräste åt honom. Josef bad honom att inte bli arg men Jon var då mycket arg. De stod vid nedgången till Jons lägenhet, som är en källarlägenhet. När Jon ändå sade "kom då för helvete" till Josef tvekade denne att följa med ner och frågade "ni slår väl mig inte". Jon svarade "djävla idiot" och "det var du som ville snacka". Han skrek "bögdjävlar" åt Josef och "kom in då för helvete" men Josef kom inte. Jon stod under detta i trappan ner till lägenheten. När Josef inte kom med gick Jon in för att dricka vatten. Nemesis stod, som Jon uppfattade det, kvar utanför dörren eller möjligen i trappan ner. Inne i lägenheten blev Jon rasande. Det hade "gått förbi mitt förstånd". Han var chockad och rasande. Han kokade. Han kände ett så överväldigande raseri som han aldrig känt förut. Ville slå ner Josef och hota honom och tog med pistolen för att ha att hota med men tänkte aldrig att han skulle döda honom. Måttet var rågat och han ville lära Josef en läxa. Han tänkte "vi tar med honom och slår ner honom eller hotar honom eller nåt". Han har sagt i förhör tidigare att han då tänkte att han ville döda Josef men det var bara något han sade i samband med att han ville ta på sig allt. Han tog med elpistolen och pistolen från lägenheten. Pistolen, som varit framme dagen innan, låg i en låda. Den var laddad. Elpistolen låg bredvid. Han har ett klart minne av att det var han som tog med elpistolen. Den hade han mycket väl kunnat tänka sig att använda på Josef men pistolen var bara för att hota med. Han var bara någon minut i lägenheten. Han drack vatten. Han har inget minne av att han varit på toaletten men kan ha varit det och det är möjligt att Nemesis då kan ha varit inne i lägenheten också, men när Jon kom ut

stod Nemesis på samma plats som han stått när Jon gått in. Även Josef var kvar utanför.

När Jon kom upp från lägenheten sade han "jag vet ett bra ställe där vi kan snacka" och föreslog Ramberget. Till Nemesis sade han tyst "vi skall ge den djäveln." och menade då att slå Josef. Jon uppfattade att Nemesis nickade och förstod vad Jon menade. Han visade inte Nemesis vapnen. Pistolen hade han nerstoppad i byxlinningen fram. Elpistolen var fästad i bältet. Han hade en lång tröja som dolde vapnen. Ingen öl eller amfetamin togs med det är han säker på. På väg upp till Ramberget mötte de en äldre man med en hund och gick då bakom en barack eftersom det är "dumt att visa sig om man skall slå ner nån". På vägen till Ramberget försökte Jon behärska sin ilska. Han försökte låtsas som inget när Josef tog honom i håret och avvisade inte Josef längre. Josef vill lära sig något om satanismen. Jon sade en ramsa på latin "in nomine dei nostra" Josef försökte upprepa detta men sade fel. Det lät som "Destri" och efteråt har de därför kallat Josef för detta. De passerar utsiktsplatsen och gick vidare till platån med tornet som var mera undanskymt. Alla tre gick tillsammans upp till övre platån. Josef skuttade omkring och tyckte där var vackert. Ilskan hade avtagit efterhand och han började känna sig "tafatt" men när Nemesis frågade "vad skall vi göra med idioten" gav Jon honom elpistolen och sade "här" och "nu ska vi ge killen". Nemesis tog direkt elpistolen. Han hade inga invändningar. Josef kan ha varit lite för sig själv ett par meter bort ett litet tag men var inte försvunnen någon stund medan de satt själva och drack öl. Det förekom ingen ölförtäring. Nemesis höll elpistolen bakom ryggen och gick direkt fram till Josef och gav honom några stötar. Jon tittade på någon halv minut. Josef reagerade med att frusta till och slå med sin väska mot Nemesis. Jon tror att Nemesis fick in tre stötar. När Josef fortsatte slå mot Nemesis sprang Jon fram och hoppade på Josef och tryckte ner honom mot marken. Det var lätt att få ner Josef. Josef låg på rygg och Jon tryckte mot Josefs bröst och axlar. Jon befann sig snett ovanför Josefs högra axel och såg Josefs ansikte upp och ner. När han stod lutad så över Josef föll pistolen ur byxlinningen och hamnade vid Josefs huvud ungefär. Både Josef och Nemesis såg den. Nemesis, som stod vid Josefs

ben på samma sida om Josef som Jon var, tog direkt pistolen och riktade den mot Josef. Innan pistolen föll på marken visste Nemesis inte att Jon hade pistolen. Jon hade Josef under kontroll när Nemesis fått tag i vapnet. Nemesis började hota Josef. Det var kaotiskt och "började gå över gränsen". De frågade Josef varför han drev med dem och sade att de inte gillade sådana som drev med dem. Josef försäkrade att han var seriös. Nemesis sade åt Josef att resa sig och höjde pistolen samtidigt som han gjorde mantelrörelse. Jon släppte Josef och reste sig och backade lite "när pistolen nästan kom mot mig också". Han trodde inte att Nemesis skulle skjuta men "jag kunde inte utesluta möjligheten av skjutning". Nemesis visste att pistolen var laddad. Josef reste sig också. Nemesis stod med pistolen i dubbelfattning riktad mot Josef, som stod som förstenad. De stod en bit från kanten till slänten. Josef befann sig närmast kanten och Nemesis ett par meter längre in på platån. Jon, som då befann sig 4-5 meter från kanten till slänten, iakttog dem. Situationen kändes lång och överkligt. Plötsligt började Josef springa nerför slänten. Nemesis sprang efter. Vid kanten stannade han upp och sköt efter Josef fortfarande med pistolen i dubbelfattning. Jon såg inte Josef längre när skottet avfyrades. Efter skottet sprang han fram och förbi Nemesis och såg Josef ligga nere i slänten. Det var någon slags sten där han låg. Jon sprang dit och såg en stor blodpöl rinna fram. Han stod och stirrade på Josef, som var helt livlös, och tror att han ropade "kom" till Nemesis men är inte hundra procent säker på det. Nemesis kom ner och riktade pistolen mot Josefs huvud. Jon vet inte om det sas något då. Jon höll för öronen när Nemesis "lägger" ett andra skott i huvudet på Josef. Jon gjorde inget för att stoppa Nemesis.

Efter skotten plockade han upp elpistolen som hamnat på marken och sprang och letade efter sina solglasögon. De begav sig sedan tillsammans till Jons lägenhet där de stannade under dagen. De gjorde sig av med sina skor. Pistolen låg kvar hos Jon tills Nemesis var där nästa gång och då tog den med till sig.

Dödandet av Josef var inte planerat och hade inte något med satanismen att göra. Någon tid efteråt sade Nemesis att "man kunde se det som ett offer till satan" men det

var antagligen ett sätt att försöka rättfärdiga handlingen genom att sätta den i ett sådant perspektiv. Nemesis mådde inte bra. Händelsen har kommit på tal när Yasna varit närvarande. Jon hörde Nemesis tala med Yasna om saken och har hört att han sagt till henne att han skjutit. Han vet inte om Nemesis även sagt något till Yasna om Jons roll men han tror att han skulle ha "hajat" till om han hört sitt namn nämnas. Till Jon har Nemesis efter mordet sagt att han nu inte kunde vända sig mot Nemesis eftersom Jon varit med och att det inte spelade någon roll vem som skjutit då Jons fingeravtryk också fanns på vapnet. Vid ett tillfälle sade Nemesis att Jon skulle tänka på "Destri" om han gick emot Nemesis. Jon svarade inte men höll med om att han hade del i skulden till att Josef blev dödad. Han hade ingen tanke på att anmäla saken.

När programmet "Efterlyst" sändes på TV en tid efter mordet var Jon hemma hos sig och Nemesis och Yasna hos sig. Nemesis ringde och bad Jon komma. I programmet hade nämnts att det var två gärningsmän. De blev oroliga och beslöt göra sig av med vapnet. De rengjorde pistolen och packade in den. Paketet med vapnet lämnades sedan till förvaring hos en bekant tills Nemesis flyttade till Stokholm oh tog det med sig.

Nemesis

Han var inte full på måndagskvällen när de skilts från bröderna Gustafsson men han mådde dåligt. Han åt på Mc Donalds i Nordstan men blev inte bättre. De gick tillbaka mot Järntorget för att det fanns en öppen strippclub på Andra Långgatan. De stannade emellertid inte länge där. På väg tillbaka till centrum för att åka hem gick de förbi Josef och kille i ett dike som skrek "bögdjäväl. Josef kom ifatt dem och Nemesis vände sig om mot honom. Josef kommenterade deras klädsel. De hade svarta kläder med smycken. När Josef tog Nemesis i nacken slog han bort handen men förstod inte då att Josef var bög. Han tycker illa om bögar men vill inte döda dom för det. Josef ville prata. Nemesis mådde illa och lyssnade inte. Jon verkade piggare. Nemesis ville bara hem och dricka mera öl. Vid Grönsakstorget tänkte de ta tvåans vagn, som gick

direkt hem, men Nemesis "var störd" på Josef och sade åt Jon att de skulle ta en annan vagn för att skaka honom av dem. De lät därför tvåan gå och alla tre steg istället på sjuan. Nemesis stod och dom andra två satt ner. Han visste inte då att Josef tafsade på Jon. Han sade nästan ingenting under färden. De steg av i Brunnsparken för att byta vagn. De bad Josef "dra åt helvete" och steg på femmans vagn. Josef följde efter. Jon och Josef satt mittemot varandra. Nemesis satt bakom Jon. Josef pratade högt. Nemesis märkte att han "grejade" med Jons glasögon och hörde honom säga "sätt dom så så blir du sötare". När de stigit av vid Herkulesgatan följde Josef efter mot Jons bostad. Nemesis var inte intresserad av att umgås med Josef. Han och Jon gick in i Jons port och stängde efter sig. Josef var kvar utanför. Nemesis tyckte det var skönt att vara av med honom och gick in i köket och drack öl. När han hörde dunkanden på porten förstod han att det var Josef. Jon var då på toaletten. Nemesis ville få bort Josef så att inte grannarna skulle väckas och bli sura. Han gick in i vardagsrummet och tog elpistolen som låg framme på bordet och gick upp till porten. När Josef fick se honom skrattade han och sprang iväg. Det var ett "psykotiskt beteende". Nemesis tyckte att det var skönt att Josef sprang iväg.

När Josef jagats iväg kom Jon upp på väg ut. Jon var inställd på att de skulle ut och jaga "den djäveln" men han uppfattade inte att Jon sade "nu skall han få". Det var bestämt innan att de skulle dricka öl. Nemesis sade till Jon "ta ölen så drar vi". Jon gick in och hämtade 7-8 öl. Nemesis fick en öppnad öl i handen och tog över påsen med de andra. De gick ut genom en port på andra sidan gården och kom ut på Herkulesgatan istället för Vindragaregatan. Trots det såg de åter Josef komma skuttande. Han flinade och skrattade och följde efter dem. De gick mot Ramberget för att dricka öl. Nemesis gick för sig själv en bit, kanske två meter, från de andra. Han minns inte att de mötte någon man med hund. På väg upp hörde han att Jon försökte lära Josef en mening på latin men Josef sade fel så att det lät som "Destri" istället för "dei nostra". Jon hade sagt åt Josef 4-5 gånger att "dra åt helvete" men Nemesis uppfattade det ändå som att Jon var allmänt glad och pigg och uppmuntrade killen. Vid trappan upp till övre platån stannade Nemesis och sade även han till Josef att han

skulle "dra åt helvete" och stirrade på Josef, som då stannade till. Nemesis och Jon fortsatte ensamma upp sista biten och satte sig och drack en 3-4 öl med amfetamin i. Då kom Josef igen och satte sig brevid Jon och började prata. Nemesis lyssnade inte så noga. Plötsligt reste dom sig och Josef började veva med sin väska mot Jon och skrika. När Nemesis såg detta reste han sig och tog upp elpistolen, som han haft med sig ända sedan händelsen i porten. Jon såg elpistolen. Nemesis attackerade Josef tre gånger med elpistolen. När Josef ändå fortsatte att veva med väskan attackerade han en gång till. Josef vände sig då snabbt mot Nemesis och slog ut med armarna och gick emot honom. Nemesis backade och ramlade och blev liggande cirka 20 sekunder. Josef vevade med armarna, stampade i marken och skrek bredvid honom och sparkade på honom. När Nemesis halvlåg på marken och försökte freda sig mot Josef med att använda elpistolen hörde han Jon skrika till något och hörde ett högt ljud. Josef ryckte till och snubblade eller kastades framåt på platån. Han fattade först inte varför Josef föll men såg sedan pistolen i Jons hand. Vid skottet befann sig Nemesis närmast kanten till slänten, Josef innanför honom och Jon en bit längre in på platån. Josef var inte på flykt när han träffades av skottet utan stod och skuttade och sparkade på Nemesis. Han stod med ryggen mot Jon och såg inte att Jon hade pistol. Han träffades i ryggen av skottet och passerade vid träffen snett över och förbi Nemesis. Medan Nemesis fortfarande satt kvar på marken sprang Jon fram och Nemesis hörde ett skott till gå av. Han såg det första skottet träffa Josef men inte det andra. Jon sade att han skjutit Josef i huvudet. Josef blev liggande ganska högt upp i slutningen ovanför muren, inte där han hittades. Kroppen låg så högt upp i slutningen att man inte behövde gå ner för att se den. Det var högt gräs omkring den. Han var själv aldrig framme vid kroppen. Nemesis kan inte fatta hur Jon kunnat veta var kroppen hittades. Det är hans uppfattning att kroppen måste ha flyttats. Nemesis minns inte att han i något skede före skotten sett Josef ligga på marken. Från det att Jon och Josef reste sig upp och bråkade om något till dess att Josef var skjuten såg han inte Josef ligga ner. Det förekom ingen "avbön" för Josef. Nemesis ingrep för att Josef angrep Jon. Det var naturligt att hjälpa Jon. Anledningen till bråket mellan Jon och Josef var, enligt vad Jon senare berättat, att Josef tafsat på Jon igen.

Efteråt sprang de först runt tillsammans på platån och städade. Nemesis samlade ihop ölburkar och kastade i en brunnsring. När de sprang mot trappan kom Jon på att han tappat sina glasögon och sprang tillbaka för att leta efter dem. Sedan fick han för sig att han tappat sina nycklar och sprang tillbaka igen för att leta efter dem. Det är möjligt att Jon kan ha flyttat på kroppen då utan att Nemesis sett det ifall han behövt komma åt Josefs väska för att titta i den. De begav sig sedan till Jons lägenhet. De var övertygade om att de lämnat fotavtryck och att de skulle kunna åka fast och gjorde sig därför av med sina skor. Jon var orolig för att ha satt fingeravtryck på Josefs tobakspaket. Pistolen förvarades till en början hos Jon. Det var meningen att de skulle gömma den sedan.

Dödandet av Josef var inte planerat och hade ingenting med satanismen att göra. Att de efteråt sagt att det kunde ses som ett offer till satan var ett försök att rättfärdiga eftersom de mådde dålig. Någon vecka efter händelsen berättade han i allmänna ordalag för Yasna om händelsen och antydde att han och Jon varit med. Han var lite full och ville göra sig tuff inför Yasna. Jon var inte med då. Han berättade inte för Yasna vem som skjutit. Han har inte berättat om saken för någon annan. Vid ett tillfälle har han varit ute och festat med en person, Tony Snällström, men tror inte han sagt något till denne.

När det sedan nämndes i programmet "Efterlyst" att det skulle vara två gärningsmän blev han ändå orolig att han kunde ha sagt något till Snällström. Han tyckte att rösten i programmet lät som Snällström. Jon kom till Nemesis bostad där Yasna också var och hade med sig ammunition. De gjorde rent vapnet och packade det och ammunitionen och lämnade det till förvaring hos en bekant tills Nemesis flyttade till Stockholm då han tog pistolen med sig.

Bevisning

På begäran av åklagaren har i detta avsnitt vittnesförhör ägt rum dels med Yusuf

Kiyak, som var den som hittade Josef, och med ambulansföraren Leif Andrén om iakttagelser på fyndplatsen, dels med bröderna Per och Erik Gustafsson, Catharina Hermansson och Johan Norman om samvaron med Jon och Nemesis den 21-22 juli 1997 dels även förhör med Nemesis flickvän Yasna Broberg om hennes kännedom om åtalade gärningen. På begäran av Jon och åklagaren har även förhör ägt rum med dr Adam Berkowicz, som utfört obduktionen av Josef.

Åklagaren har åberopat skriftlig bevisning angående fyndplatsen och brottsplatsen, undersökning av kläder, utredning av skjutavstånd och offrets kroppsställning samt rättsmedecinsk obduktion av offret. Jon har åberopat del av konfrontationsförhör den 11 mars 1998 där Nemesis på fråga vem som ljuger svarat "båda två". Nemesis har åberopat del av videoupptagning av förhör med Jon den 20 januari 1997 där Jon erkänt att han skjutit båda skotten. För den skriftliga bevisningen redovisas närmare i samband med tingsrättens överväganden nedan.

Tingsrätten har även hållit syn på platsen.

Yusuf Kiyak har berättat att han promenerade ensam på Ramberget den 22 juli 1998. Han hade vid tidigare tillfällen promenerat på Ramberget tillsammans med sina föräldrar och kände därför till platsen lite. Han gick på en stig och vek av uppför några trappor, som ledde till ett vattentorn. Där upptäckte han på ett avstånd av 6-7 meter en man, som låg på marken vid sidan av vattentornet. Hans första tanke var att det var en alkoholiserad man som låg avsvimmad på marken eller som sov. När han gick litet närmare såg han att mannen låg utsträckt på magen och såg mörk ut i ansiktet. Mannen var fullt påklädd och hade en väska i handen. När Kiyak iakttagit mannen i några minuter och denne inte hade rört på sig anade han att mannen var död. Han rörde inte vid mannen utan gick direkt och ringde efter ambulans. Därefter ställde han sig ett bit från platsen där han upptäckt mannen och inväntade ambulansen. Han visade sedan ambulansförarna vägen upp till mannen.

Leif Andrén har uppgivit att åkte direkt upp till Ramberget när larmet kom. En ung pojke, Kiyak, mötte dem där och visade vägen upp till platsen. Där såg Andrén en man, som låg utsträckt på magen. Andrén och hans kollega konstaterade genast att mannen var död och tillkallad polis. Kroppen låg strax nedanför en mur med fötterna i riktning mot muren. När polis hade anlänt vände de tillsammans på kroppen och gjorde vissa undersökningar. Därefter vände de tillbaka kroppen så att den kom att ligga på magen igen så som de funnit den. Möjligen kan kroppen ha hamnat en aning längre ned på sluttningen än den låg från början. Även armarnas läge kan ha förändrats. Han är inte säker på hur armarna var placerade i förhållande till kroppen, men det troligaste är att armarna låg ut från kroppen sträckta något framåt som han uppgett i förundersökningen.

Per och Erik Gustafsson har om samvaron med Jon och Nemesis på måndagskvällen berättat i huvudsak samstämmigt. De har sagt att de vid denna tidpunkten i juli 1997 var ute och festade ett flertal kvällar med Jon och Nemesis och att de därför är något osäkra på datum. Den aktuella kvällen var de tillsammans först på Compagniet på Kungsgatan där de drack några öl. Därefter fortsatte de till porrklubben Chat Noir och tillbringade några timmar där och fortsatte att dricka öl. Vad de minns hände inget speciellt denna kväll. Vad de idag kommer ihåg drack Jon och Nemesis ingen sprit under kvällen utan endast öl. De lade inte märke till att någon av Jon och Nemesis skulle ha använt några droger under kvällen. De har inte heller något minne av att de pratade speciellt om bögar under kvällen. Både Jon och Nemesis var ganska berusade men på gott humör. Efter att de sent på natten lämnade porrklubben har de för sig att de gav Jon och Nemesis skjuts med deras bil och att de släppte av dem i närheten av Centralstationen. Sedan sågs de inte mer denna kvällen.

Catarina Hermansson och Johan Norman har berättat att de den 22 juli hade bestämt sig för att gå på Liseberg. Eftersom de visste att Jon och Nemesis alltid ville veta vad de skulle göra och ville umgås med dem, ringde Catarina hem till Jon och frågade om han och Nemesis skulle följa med till Liseberg. Klockan var mellan 15.00 och 17.00

när hon ringde Jon. Jon svarade något i stil med "vad skall man göra där". Hon hörde också Nemesis röst i bakgrunden. Hon är säker på att detta telefonsamtal var den 22 juli eftersom hon för dagbok.

Om Yasna Brobergs bekantskap med Nemesis och Jon har ovan redogjorts för under åtalspunkten 1 i bilaga 2. Yasna Broberg har hörts även i denna del.

Hon har först lämnat följande redogörelse: När hon första gången var nere i Göteborg i slutet av juli, gick de förbi en kiosk där det fanns en löpsedel om mordet. Nemesis sade då att "det var vi som mördade bögen". Jon var med och hörde det och skrattade och köpte tidningen. Ingenting mera sades då. Härefter och fram till programmet "Efterlyst", då hon mera i detalj fick höra vad som hänt, var det tal om mordet vid några tillfällen. En gång när Jon inte var närvarande sade Nemesis att de inte borde dricka alkohol för han hade varit full en kväll och då eventuellt sagt till en bekant, Tony Snällström, att Jon skjutit en kille i Kiellers park. Nemesis sade att hon inte fick berätta det för Jon. Jon har varit närvarande vid alla andra tillfällen som mordet förts på tal. När programmet "Efterlyst" sändes var hon hos Nemesis. Han ringde efter Jon, som kom dit. Tidigare hade hon hört att bögen blivit skjuten i ryggen med två skott men hon hade inte egentligen trott på det. Det hade verkat så oseriöst när de talade om saken. I samband med programmet berättade Nemesis mera detaljer och pistolen togs fram och rengjordes och packades in. Nemesis berättade att de festat och träffat på Josef, som stött på Jon och följt efter dem till Hisingen, och att de gått till parken för att snacka med Josef, att Nemesis använt elpistol mot Josefs nacke, att Josef ramlat och att Jon tagit fram pistolen och skjutit Josef när han rest sig och försökt fly. Det hade inte varit något rituellt syfte med det hela.

Med anledning av Yasnas uppgifter har åklagaren gått igenom vad hon sagt vid fyra olika polisförhör, som hållits med henne av olika förhørsledare dels i Stockholm den 15.12.1997, dels i Göteborg den 17.12.1997 inför krinsp von Wachenfeldt och dels i Göteborg den 12.1.1998 och den 24.2.1998 inför krinsp Harriet Persson. Efter

genomgång av förhören har hon, sedan hon uppmanat Nemesis och Jon att själva berätta sanningen, mycket motvilligt vidgått att det som hon sagt i dessa förhör är det som är riktigt. Det hon således slutligen vidgått är bla följande.

Förhöret den 15.12.1997 "När de kom upp i parken satte Vlad(Nemesis)elpistolen mot Josefs kropp och tryckte av, men detta gav inte önskat resultat utan han började springa från Vlad och Jon. Vlad tog då fram sin pistol och sköt den flyende Josef i ryggen. Han föll omkull och Vlad och Jon sprang fram till honom. Då lämnade Vlad över sin pistol till Jon som då sköt i den liggande mannen. Därefter sprang de från platsen."

Förhöret den 17.12.1997 "Vlad tryckte elpistolen mot Josef en eller ett par gånger innan han reste sig och försökte springa från platsen. Han hade ramlat först. Han reste sig och försökte springa. Vlad hade då tagit fram pistolen och skjutit Josef i ryggen. Vlad menade att han inte behövde sikta. Det funkade ändå. Han träffade Josef på en gång. Hon är osäker på om han sade att han sköt en gång till. I vart fall efter det att han skjutit hade Jon fått ta över pistolen. Då hade även Jon skjutit ett skott. Hon vet inte var Jon sköt Josef. Vlad hade sagt till Jon att han skulle skjuta ett skott också. Anledningen till det var att båda skulle vara delaktiga i offret till satan. Vlad har också sagt till Jon att hans fingeravtryck fanns på pistolen så att de kunde inte använda pistolen igen." Hon har i detta förhör angående Nemesis yttrande om vad han sagt till Tony Snällström sagt att Vlad trodde att han berättat för Tony om mordet och sagt "såg du löpsedeln om bögen, det var vi. Om han sagt något mer var han inte säker på"

Förhöret den 12.1.1998 "Jag är inte riktigt säker om Jon sköt andra skottet för Vlad har berättat att han gav mordvapnet till Jon och strax efter tänkt att nu har även Jon sina fingeravtryck på det(vapnet)" "Då Vlad berättade om det lät det väldigt verkligt"

I förhöret den 24.2.1998 har hon vidhållit samtliga uppgifter hon tidigare lämnat och sagt att hon fått den uppfattningen att både Vlad och Jon var med på mordet, att

eventuellt båda skjutit men att hon är osäker på om en skjutit först och den andre sen.

Adam Berkowicz har hörts i anslutning till genomgången av den rättsmedecinska obduktionen. Berkowicz har även varit närvarande vid den utredning om skjutavstånd och skottriktning som gjorts och som åberopats av åklagren som skriftlig bevisning. Berkowicz har angående frågan om vilken skada som kommit först uppgivit att det är omöjligt att med fullständig säkerhet säga det men att det är mest sannolikt att skadan i ryggen kommit först. Fynden vid huvudet talar för att det varit ett närskott. Även skottet i ryggen har enligt SKL:s undersökning av kläderna varit ett närskott. Det är Berkowicz uppfattning att skottet i ryggen avfyrats på något längre avstånd än skottet i huvudet. Skottet i ryggen har sprängt sönder hjärtat och varit omedelbart dödande. Skottet i huvudet har vållat omfattande skador i centrala hjärnan och även det skottet har varit omedelbart dödande. Ryggskottet har medfört att cirkulationen direkt upphört. Döden är då ögonblicklig. Några sammanhängande eller kontrollerade kropps rörelser kan inte längre utföras. Viss "kroppsautomatik" kan dock förekomma. Maximalt kan ett till två steg förekomma. Den ytliga skadan på vänster bens insida är med säkerhet en skottskada. Vilken projektil som orsakat den kan emellertid inte sägas. Skottet i ryggen har en skottkanal från övre delen av ryggen, framåt neråt och ut något till vänster i bröstet. Det mest tänkbara är att kroppen vid skottet i ryggen befunnit sig så som anges i förundersökningen nämligen hopkrupen på väg ner i slänten. Skottkanalen contra terrängens utseende samt skadan i benet talar för att kroppsställningen vid skottet varit som på någon av rekonstruktionsbilderna 1,2 eller 4. Alla dessa är möjliga medan ställningen på bild tre är svår att förena med fynden. Där saknas förutsättningar för bens skadan. På bilderna 1,2 och 4 är kroppsställningen i princip densamma. Vid en gradering av dessa ställningar anser han 4 mest möjlig. Projektilen i ryggen har passerat genom kotpelaren, vilket kan ge en riktningsändring på så sätt att projektilen börjar styra av något åt vänster. Någon dramatisk avvikelse är knappast tänkbar.

Tingsrättens övervägande

Att Josef Ben Meddour bragts om livet på morgonen den 22 juli 1997 invid vattentornet i Keillers Park i Göteborg genom två pistolskott, ett i ryggen och ett i bakhuvudet är styrkt genom de tilltalades egna uppgifter och genom obduktionsutlåtandet. Av de tilltalades egna uppgifter är styrkt att inga andra än de själva varit närvarande när skotten avlossades och att skotten avlossats av någon av dem.

Av brottsplatsundersökningen och företagen syn har följande framkommit om förhållandena på den aktuella platsen. Vattentornet ligger i en slänt. Den västra sidan av byggnaden ligger mot en mindre platå, kallad den övre platån. Platån är cirka 30 meter lång och 5-10 meter bred. Den är gräsbevuxen. Längre ner söderut från tornet ligger en större utsiktsplatå, kallad den nedre platån. Via en asfalterad gångstig kommer man först upp till den nedre platån och sedan vidare till den övre platån. Mellan gångstigen och den övre platån och söder om tornet innan man kommit fram till den nedre platån, är en slänt som är bevuxen med träd i den nedre delen och gräs i den övre delen närmast den övre platån. Den övre gräsbevuxna slänten och den nedre trädbevuxna delen skiljs åt av en cirka 120 cm hög stenmur. Den gräsbevuxna slänten från den övre platån ner till muren är omkring 3 meter bred. Denna del av slänten är ganska brant.

Händelseförloppet till dess man kommit upp på Ramberget

Någon annan utredning om detta skede än Jons och Nemesis egna uppgifter finns inte.

De har först berättat ganska samstämmigt om hur de träffat på Josef och vad som sedan förekommit fram till dess att de är framme vid Jons bostad på Vindragaregatan. Även om det kan te sig egendomligt att de inte kunnat skaka av sig Josef om de verkligen velat är det ingenting påtagligt motsäger deras uppgifter, vilka därför skall

godtagas. Något samråd så lång är inte styrkt.

Genom deras uppgifter finner tingsrätten då utrett att de träffat på Josef tidigt på morgonen i närheten av Järntorget. Båda har varit trötta och utfestade och påverkade av såväl alkohol som amfetamin. Josef har varit efterhängsen och velat prata om satanism med Jon och Nemesis. Han har under färden gjort homosexuella närmanden mot i vart fall Jon. Såväl Jon som Nemesis har varit mycket trötta och irriterade på Josef och flera gånger på ett kraftfullt sätt sagt åt honom att ge sig iväg och lämna dem ifred. De ville hem och sova. Enligt Jon var han som en "fästing" och tog inte till sig avvisningarna. Det framgår av deras uppgifter att de upplevde honom som mycket jobbig och efterhängsen.

När det gäller dert fortsatta händelseförloppet finns olikheter i berättelserna.

Enligt Nemesis har avsikten med att gå till Ramberget enbart varit att dricka öl. Det var något som han och Jon kommit överens om tidigare. Att Josef kom med var en ren tillfällighet eftersom Nemesis trodde att han jagat iväg denne innan de gick ut igen från lägenheten. Nemesis var enligt egen uppgift mycket trött efter långt festande. Han var kraftigt irriterad på Josef och väl medveten om hur efterhängsen Josef varit. När han väl kommit in i Jons lägenhet tyckte han att det var skönt att vara av med Josef. Att då gå ut igen från lägenheten är anmärkningsvärt. Om avsikten med att gå ut igen från lägenheten endast varit att dricka öl i lugn och ro är det under alla förhållanden mot den bakgrunden egendomligt att fortsätta upp på Ramberget när den efterhängsne "bögdjäveln", som man med möda nyss skakat av sig, på nytt dök upp. Med tanke på vad som förekommit kan han ju knappast ha räknat med att på något enkel sätt kunna bli av med Josef igen. Nemesis uppgifter har på tingsrätten gjort intryck av att vara tillrättalagda för att ge en förklaring, som inte har med brottsplanering alls att göra, till varför man går till Ramberget och för att förklarar varför Nemesis utan brottslig avsikt senare faktiskt har en elpistol.

Jons version däremot innehåller uppgifter som är klart negativa för honom. Han har medgivit att han redan i lägenheten, överväldigad av raseri, bestämt sig för att ta med Josef till Ramberget för att "slå ner honom eller hota honom" och "lära honom en läxa" och att det varit i det syftet som han tagit med både elpistolen och den laddade ASTRA-pistolen. Det är knappast troligt att han skulle säga på det sättet, som innebär medgivande av en planering från hans sida av i vart fall misshandel eller olaga hot, om det verkliga i förväg bestämda syftet med att gå till Ramberget bara varit att dricka öl så som Nemesis sagt. I vart fall finns det inte någon anledning att förneka det. I stället har han förstärkt sin uppgift om att avsikten var att öva något slags våld mot Josef genom att berätta om hur man på väg upp gömt sig för en man med hund för att inte senare kunna bli igenkända av denne. Han har också berättat hur han genom att prata med Josef och vara hygglig mot honom lockat honom med sig. Tingsrätten finner att Jons version här rent allmänt mera bär sannolikhetens prägel än Nemesis. Jon har beskrivit Josefs beteende och sin egen växande ilska på ett trovärdigt sätt. Det finns inget för honom själv tillrättalagt i hans uppgifter. Han har tagit på sig ansvaret för att båda vapnen kom med och har inte lagt något av ansvaret för det på Nemesis trots att Nemesis själv hävdar att han haft elpistolen med sig. Jons version förtjänar enligt tingsrättens mening tilltro framför Nemesis

Tingsrätten utgår alltså om detta skede i händelseförloppet från Jons uppgifter och finner då följande styrkt. Båda har varit uppretade och trötta på Josef när de kommit fram till Jons bostad. Jon har varit rasande och hämtat en elpistol och en skarpladdad pistol i lägenheten. Josef har stått kvar utanför. Huruvida Nemesis varit inne i lägenheten eller inte är oklart men det mesta talar för att han inte varit det. Alla tre har sedan gått iväg mot Ramberget. Det är inte styrkt att Nemesis känt till att vapnen fanns med. Jons avsikt med att gå till Ramberget har varit att i vart fall slå eller hota Josef. Att gömma sig för ett eventuellt framtida vittne - mannen med hund - kan tyda på att Jon redan då räknade med att Josef skulle tystas och inte själv skulle kunna anmäla dem för något brott, men det är inte tillräckligt för att ta till intäkt för att Jon redan när han gick upp till Ramberget verkligen hade bestämt sig för att döda Josef.

Att han tänkt tanken, så som han medgivit att han sagt i förundersökningen, är emellertid troligt i förhållande till hans egen beskrivning av sitt sinnestillstånd. Nemesis har utan att fråga varför följt med Jon och den tröttsamme efterhängsne Josef till Ramberget. Han kan inte ha undgått att märka manövern vid mötet med mannen med hunden. Väl framme har han omedelbart frågat Jon vad de skulle göra med Josef. Detta tyder på att han uppfattat Jons yttrande att de "skulle ge" Josef och att även han, när de gick från Jons bostad, varit införstådd med att på något sätt våldföra sig på Josef uppe på Ramberget. Att han redan då haft avsikt att döda Josef är emellertid inte styrkt.

Händelseförloppet på Ramberget

Jon och Nemesis har här lämnat två i många stycken olika versioner av vad som hänt och hur det gått till när Josef skjutits. Förutom deras egna berättelser finns det till stöd för vad som hänt teknisk bevisning av olika slag samt även viss muntlig stödbevisning.

Genom denna bevisning har tingsrätten till en början funnit följande utrett.

Av utlåtande från den rättsmedecinska obduktionen framgår att Josef företett två allvarliga skottskador, en i ryggen och en i huvudet, och en ytlig skottskada på insidan av vänster lår, att det inte kan avgöras vilken av skottskadorna som uppkommit först och att Josef avlidit av skottskadorna. Adam Berkowicz har i förhöret ansett det mest sannolikt att skadan i ryggen uppkommit före skadan i huvudet. Detta bekräftas av båda de tilltalades uppgifter.

Såväl skottet i ryggen som skottet i huvudet har enligt Adam Berkowicz vart och ett för sig varit omedelbart dödande. Skottet i ryggen har en skottkanal uppifrån höger och snett neråt vänster. Skottet har passerat genom ryggraden, matstrupen, luftrörens högra huvudgren, lungpulsåderns delningsställe och hjärtat och mynnat på bröstet till

vänster. Något stöd för att skottkanalen i sin riktning uppifrån och ner skulle ha ändrats på något väsentligt sätt under det att projektilen passerat genom kroppen finns inte i Adam Berkowicz uppgifter. En viss avvikelse åt vänster har enligt honom kunnat förekomma. Om skottet i huvudet sägs att det har en skottkanal med ingångsöppning på bakhuvudet med riktning bakifrån höger snett framåt vänster och att utseendet av ingångssåret på bakhuvudet talar för att skottet avlossats på nära håll. Av sakkunnigutlåtande från Statens Kriminaltekniska Laboratorium framgår att, under förutsättning att den beslagtagna ASTRA pistolen med därtill hörande ammunition använts, skjutavståndet vid skottet i ryggen måste ha överstigit två meter. Båda de tilltalade har bekräftat att det varit det vapnet som använts. Även Adam Berkowicz har haft den uppfattningen att skottet i ryggen avlossats på ett något längre avstånd än skottet i huvudet.

Som inledningsvis konstaterats är det genom de tilltalades egna uppgifter styrkt att endast två skott avlossats varav ett i ryggen och ett i bakhuvudet. Adam Berkowicz har varit mycket säker på att skadan på benet är en skottskada. Den var färsk. Någon annan förklaring till denna skada än att det är projektilen i ryggen som, sedan den passerat genom kroppen, gått igenom byxbenet och orsakat skadan på låret finns inte. Ingenting i den undersökning av bl a Josefs byxor som Statens Kriminaltekniska Laboratorium gjorts eller i Adam Berkowicz uppgifter motsäger detta. Förutsättningen är emellertid att vänster ben i skottögonblicket varit kraftigt vinklat i förhållande till överkroppen.

Tingsrätten finner det således genom denna bevisning utrett att Josef först på ett par meters avstånd skjutits snett uppifrån i ryggen, att projektilen passerat snett neråt genom kroppen och orsakat skadan på vänster lårs insida, att Josef därvid måste ha haft en hopkrupen ställning och att han sedan när han legat ner skjutits i bakhuvudet på nära håll.

Kroppen har enligt vad som framgår såväl av brottsplatsundersökningen som av

vittnena Kiyak och Andrén hittats liggande raklång på magen nedanför muren cirka tre meter söder om tornet. Kroppen har legat med fötterna cirka 20 cm från muren och med huvudet i östlig rikning, dvs i rikning neråt i släntens nedre del. Gräset i slänten rakt ovanför kroppen har varit nertryckt. Enligt brottsplatsundersökningen har armarna legat under kroppen, medan Andrén sagt att armarna vid hans ankomst till platsen legat ut från kroppen och sträckta något framåt. Enligt Andrén har kroppen vänts till ryggläge och sedan tillbaka igen till magläge sedan polis kommit till platsen. Någon egentlig flyttning av kroppen har inte företagits men armarnas läge kan ha rubbats vid rullningen fram och tillbaka. Andrén har uppgivit att han bemödat sig om att till polisen ge så exakta uppgifter som möjligt. Han är van att göra iakttagelser i nu aktuella sammanhang. Tingsrätten finner att kroppen legat så som framgår av brottsplatsundersökningen och fotona men med armarna sträckta något ut från kroppen. Runt höger handled var remmen till en väska virad och i den lätt knutna vänsterhanden fanns några grässtrån.

Enligt Jon är fyndplatsen den plats där Josef fallit och blivit liggande efter det första skottet medan Nemesis utpekade en helt annan plats. Denna är belägen ganska högt upp i den övre gräsbevuxna delen av slänten, således ovanför muren, och flera meter längre söderut än fyndplatsen. Redan det första skottet har varit dödande. Josef har enligt vad Adam Berkowicz uppgivit inte viljemässigt själv kunnat förflytta sig efter det första skottet. Endast något enstaka mekaniskt steg han ha förekommit. Att någon utomstående skulle ha hittat kroppen före Kiyak och flyttat den kan uteslutas. Det sätt som kroppen legat med fötterna intill muren och med kroppen rakt utsträckt talar rent allmänt mot att den rullat eller rullats ner från övre delen av slänten. Därtill kommer att den skulle ha hamnat flera meter längre söderut nedanför muren om den rullat eller välts ner från den plats som Nemesis pekade ut. Om den flyttats från den plats som Nemesis angav till den plats där den hittats måste den ha släpats eller burits. Något utrymme vare sig tidsmässigt eller på annat sätt för att den ene skulle ha kunnat göra detta utan att den andre märkt det finns knappast. Tingsrätten drar alltså slutsatsen att den plats där Josef hittats också är den plats där han fallit efter första skottet.

Enligt rekonstruktion på platsen om tänkbara ställningar som Josef kan ha haft när han träffades av första skottet och som är förenliga med såväl skottkanalen genom kroppen som skadan i benet framgår att han måste ha haft en hopkrupen ställning och att tänkbara sådana ställningar är väl förenliga med att han nerhukad eller hopkrupen varit på väg ner i slänten när han träffats av skottet. Att han haft grässtrån i handen tyder även på att han haft en nerhukad ställning. Eftersom döden varit ögonblicklig kan han inte efter skottet ha repat åt sig gräs och knutit handen.

Tingsrätten finner genom den nu angivna bevisningen allt tala för att Josef när han träffats av det första skottet befunnit sig nerhukad i den gräsbevuxna slänten nästan nere vid muren och fallit framstupa över murkanten och blivit liggande nedanför på mage. Därefter har han skjutits i huvudet.

Förutom den tekniska bevisningen finns även i denna del förhören med Yasna Broberg. Hon har i tre olika polisförhör berättat om vad hon hört om händelsen på Ramberget. Hon har vid huvudförhandlingen bekräftat att hon sagt så som antecknats i polisförhören och att uppgifterna kommer från Nemesis. Vad hon berättat vid dessa tre förhör om själva förloppet är att Josef attackerats med elpistol, att han ramlat, att han rest sig och börjat springa sin väg och att han då blivit skjuten i ryggen och fallit och att det sedan skjutits ytterligare ett skott.

Jon och Nemesis har inte under utredningen känt till vad som framkommit genom den tekniska utredningen. Jon har beskrivit ett händelseförlopp som är i alla avseenden helt förenligt med vad som framkommit genom den medan Nemesis version inte är förenlig med vare sig platsen där kroppen fallit, skottkanalens riktning genom kroppen eller sambandet mellan det första skottet och skadan i benet och den kroppsställning som det innebär att Josef måste ha haft. Jons och Yasnäs versioner stämmer också väl överens medan Yasnäs uppgifter inte är förenliga med vad Nemesis sagt under utredningen och vid förhandlingen, eftersom hans uppgifter innebär att Josef aldrig legat ner och att han stått upprätt och sparkat mot den halvliggande Nemesis när han

skjutits. Någon anledning för Jon att sanningslöst konstruera en situation där Josef hotats och förmåtts till någon slags "avbön" finns knappast särskilt som det framstår som angeläget för båda att skjutandet av Josef inte skall förknippas med deras satanistiska tro. Nemesis version innehåller moment som inte är kontrollerbara mot annan bevisning men som ändå framstår som mindre sannolika såsom att man druckit flera öl och intagit amfetamin i lugn och ro trots den efterhängsne Josefs närvaro och att Nemesis, som suttit alldeles bredvid Jon och Josef, inte skulle ha märkt att det blivit bråk mellan dem förrän det redan var i full gång och de stod upp. Att den visserligen efterhängsne men rädde Josef utan anledning skulle ge sig på Jon är i sig inte heller särskilt sannolikt. Om Jon börjat angripa Josef med elpistolen skulle det kunna vara en förklaring, men enligt Nemesis var det ju han som då hade elpistolen. Om Josef fått syn på Jons pistol är det mera sannolikt att han sprungit därifrån än att han börjat angripa Jon. Att Nemesis som enligt egen uppgift tränat kampsport inte skulle kunna försvara sig mot den berusade och småväxte Josef är inte heller så troligt.

Man kan fråga sig varför Nemesis, som ju varit på platsen och sett vad som hänt, lämnar en berättelse som han, sedan han delgivits utredningen, måste förstå inte är förenlig med fynd och teknisk bevisning. Det kan inte bero på att han helt enkelt har dåliga minnesbilder eftersom han ju själv för Yasna berättat något annat, som stämmer med fynden och som överensstämmer med Jons version. Tingsrätten kan inte komma till annan slutsats än att Nemesis medvetet lämnat felaktiga uppgifter om förloppet. Hans uppgifter om vad som utspelats är därför varken tillförlitliga eller trovärdiga medan Jons uppgifter om förloppet i sådan grad stöds av övrig bevisning att tilltro skall sättas till den.

Med utgångspunkt från Jons uppgifter finner tingsrätten då - oavsett vem som skjutit - följande förlopp utrett.

Uppe på Ramberget har Nemesis omedelbart attackerat Josef med en elpistol. Josef

har försökt att försvara sig och har slagit mot Nemesis med sin väska. Jon har då ingripit och fått omkull Josef på rygg på marken och hållit honom nere. Han har liggande hotats med pistolen och fått förklara att han inte driver med dem eller med satanismen. Han har sedan släppts och fått resa på sig fortfarande med pistolen riktad mot sig. Under några sekunder har Josef stått stilla uppe på den övre platån ett par meter från släntkanten med pistolen riktad mot sig. Den som hållit pistolen har stått ett par meter längre in på övre platån. Plötsligt har Josef vänt sig om och rusat nerför slänten. Den som hållit i pistolen har sprungit efter och skjutit Josef i ryggen när han befunnit sig i nedre delen av grässlänten strax ovanför muren. Josef har fallit framstupa och blivit liggande nedanför muren. Han har där skjutits med ytterligare ett skott i bakhuvudet. Jon och Nemesis har därefter letat reda på personliga saker som tappats och sedan begivit sig ifrån platsen.

Vem som skjutit

Att tilltro skall sättas till Jons uppgifter om själva förloppet och att Nemesis inte är trovärdig innebär inte automatiskt att även Jons uppgift om vem som hållit i pistolen skall godtagas men ger större tyngd även åt dessa hans uppgifter än åt Nemesis. Jons uppgifter ensamma är emellertid trots hans större trovärdighet inte tillräckliga för att finna det styrkt att Nemesis varit skytt. Det ligger i sakens natur att Jon liksom Nemesis har intresse av att komma så lindrigt som möjligt undan själv.

Jon har i polisförhör i huvudsak beskrivit samma förlopp uppe på Ramberget men först med Nemesis, sedan med sig själv och slutligen åter med Nemesis som ensam skytt av båda skotten. Hans förklaringar till varför han agerat på detta sätt kan inte utan vidare avfärdas. Båda Jons och Nemesis agerande under utredningen måste ses mot bakgrund av den mycket speciella relation de har till varandra. Medlemskapet i MLO har förenat dem i ett brödraskap som ställt krav på dem om obrottslig lojalitet och som utan tvekan påverkat deras agerande. Denna lojalitet synes starkare än i vanliga kamratrelationer innebära att ett krav att ställa upp för den andre, att inte

skvallra utan att hellre ta på sig ett ansvar själv för att skydda den andre. Mot den bakgrunden ter sig Jons erkännande i det videofilmade förhöret i januari som logiskt och förklarligt. Att han på videon visar på ett ganska övertygande sätt hur han burit sig åt är inte anmärkningsvärt eftersom han ju faktiskt varit på platsen och sett vad som hänt och haft tid att förbereda sig inför förhöret och hans mål var att vara just övertygande. Nemesis har genomgående sagt så lite som möjligt och inte medgivit mer än han gradvis sett sig tvungen till i takt med att utredningen framskridit. Jon har hela tiden, oavsett vem han sagt avlossat skotten, inte nekat till delaktig och ansvar för Josefs död, medan Nemesis hela tiden berättat på ett sätt som syftat till att inte bara helt frånta honom själv ansvar utan även att göra det möjligt för den andre att komma undan så lindrigt som möjligt. Mycket av det han sagt har tingsrätten ovan inte funnit trovärdigt.

Förutom de tilltalades egna versioner om vem som skjutit finns emellertid även Yasnas uppgifter. Hon har i tre förhör till tre olika förhørsledare sagt att Nemesis skjutit det första skottet. Om Jon har hon i det första förhöret sagt att han skjutit det andra skottet men sedan gradvis i de följande förhören blivit alltmer osäker om Jon verkligen skjutit eller om Nemesis bara uppmanat honom till det och han fått ta över pistolen så att även hans fingeravtryck skulle finnas på den och de båda vara delaktiga. I polisförhören har Yasna inte sagt att Nemesis oroade sig för att han berättat för en bekant att Jon skjutit utan för att han överhuvudtaget sagt att det var "de" som utfört mordet.

Av Yasnas agerande vid förhandlingen framgår mycket tydligt att hon önskat så långt möjligt frita Nemesis från allt ansvar. Vid förhandlingen har hon således tagit tillbaka så gott som allt hon tidigare sagt om hot och misshandel riktat mot henne själv och förklarat att hon var arg på Nemesis och därför överdrivit och även om händelsen på Ramberget först sagt att Jon skjutit båda skotten och att hon hört Nemesis i enrum säga till henne att han var orolig för att han till en annan person nämnt att Jon skjutit men sedan, efter det att hon konfronterats med sina tidigare uppgifter till polisen,

medgivit att hon sagt så som det står i förhören och att det varit Nemesis som berättat det för henne. Hon har uppgivit att hon före programmet Efterlyst i TV endast hört antydningar som hon inte egentligen trodde på och att det var först i samband med att man träffades efter programmet som hon fått veta mera detaljer kring händelsen. Både Jon och Nemesis har varit närvarande vid samtliga tillfällen som ämnet varit på tal utom vid ett tillfälle då Nemesis orade sig för vad han kunde ha sagt i fyllan till en bekant.

Sina uppgifter om händelsen på Ramberget har Yasna till skillnad från det som gällt henne själv slutligen vidhållit trots sitt pressade läge och sin lojalitet mot Nemesis. Tingsrätten finner att man kan utgå från att det som Yasna sagt i polisförhören är vad hon verkligen fått höra. Även om hon överdrivit när hon berättat om våld mot sig själv från Nemesis sida framstår inte hennes uppgifter om händelsen på Ramberget som överdriven. Som tingsrätten ovan funnit stämmer den väl med vad Jon berättat och är väl förenlig med övrig bevisning. Både Nemesis och Jon har varit med när hon fått sin information. Att Nemesis inför Jon och utan att Jon på något sätt reagerat eller lagt sig i skulle ha ljugit för Yasna för att eventuellt imponera på henne är inte sannolikt. Yasnäs uppgifter, även om de är andrahandsuppgifter, måste enlift tingsrättens mening tillmätas ett stort bevisvärde.

Med det stöd som Jons uppgifter får av vad Yasna berättat finner tingsrätten styrkt att Nemesis i vart fall skjutit det första skottet. Eftersom Yasna varit osäker på hur det förhållit sig med det andra skottet finner tingsrätten inte att tillräckligt säkert underlag finns för att kunna finna styrkt vem som skjutit det andra skottet.

Ansvarsbedömning

Som tingsrätten ovan konstaterat är det inte styrkt att det funnits någon gemensam plan att döda Josef eller att det innan man kommit upp på Ramberget förekommit något samråd om mer än att utöva något slags gemensamt våld mot Josef. Vars och

ens ansvar skallbedömas utifrån vad som förekommit uppe på Ramberget. Tingsrätten finner inte visat att dödandet av Josef varit avsett som ett offer till satan eller att det haft några rituella inslag.

Uppe på platån har Nemesis fått vapnet i sin hand. Han har då riktat det rakt mot Josef. Även om han dessförinnan inte själv laddat det måste han ha insett eller i vart fall varit medveten om risken att det var laddat med skarpa skott. Det var ett vapen som han var väl förtrogen med och som han visste att det brukade vara laddat. Han har gjort mantelrörelse och sprungit efter Josef och skjutit denne i ryggen på ganska nära håll. Att ett sådant skott med stor sannolikhet skulle kunna medföra att Josef skulle bli dödad måste han ha insett. Skottet var också omedelbart dödande. Tingsrätten finner att Nemesis när han avfyrade skottet i ryggen på Josef gjort sig skyldig till uppsåtligt dödande.

Den omständigheten att det inte är klarlagt vem av de två som skjutit det andra skottet hindrar inte att ansvar för medhjälp, vilket tingsrätten även anser att gärningsbeskrivningen omfattar, kan förekomma beträffande båda.

Om det inte varit Nemesis utan Jon som skjutit det andra skottet innebär det att Jon måste ha fått vapnet överlämnat till sig från Nemesis. Nemesis har då medverkat till att det andra skottet avfyrats på ett så aktivt sätt att han är att betrakta som medgärningsman till det skottet.

Jons delaktighet är minst vad som framgår av hans egna uppgifter. Tingsrätten utgår alltså vid bedömningen av Jons delaktighet från hans egna uppgifter som innebär att att Nemesis skjutit båda skotten.

Jon har haft en beredskap, en avsikt, att öva våld mot Josef när han gått upp till Ramberget. Denna beredskap till våld har inkluderat någon form av användning av vapnet. Han har varit inställd på ett "dubbelt angrepp" genom att ta med sig två vapen.

Han har varit rasande. Att han när han gav elpistolen till Nemesis och sedan hjälpte till att brotta ner Josef haft uppsåt att döda denne är dock inte styrkt. När Jon sedan sett Nemesis rikta pistolen mot Josef och göra mantelrörelse måste han emellertid ha insett vad som kunde ske. Han har sagt att han "inte trodde" att Nemesis skulle skjuta "men inte kunde vara säker". Istället för att försöka hejda eller hindra Nemesis att använda det vapen, som han fått tag i tack vare att Jon haft det med sig, har Jon "backat undan" för att inte själv få vapnet mot sig. Detta tyder på att han ändå räknat med möjligheten av att ett skott skulle kunna avfyras. Att låta det vapen han själv fört med sig till platsen komma till användning utan protester måste han ha insett skulle av Nemesis uppfattas som ett stöd och ett godkännande av att använda vapnet. När sedan Josef fallit har Jon inte heller försökt att ta ifrån Nemesis vapnet eller på något för Nemesis märkbart sätt tagit avstånd från gärningen. Istället har han medverkat till att Nemesis med vapnet i hand kommit ner till offret och har stillat sig att hålla för öronen när ytterligare ett skott skjutits i huvudet. Inte minst beträffande andra skottet innebär Jons egna uppgifter att han visat likgiltighet för Josefs liv. Att Josef då var död och inte kunde räddas var inget som Jon då med säkerhet kunde utgå från.

Tingsrätten finner att Jon genom sitt agerande främjat gärningen genom att solidarisera sig med Nemesis och att han därigenom stärkt Nemesis i hans uppsåt. Detta måste även Jon ha insett. Tingsrätten finner inte att Jons medverkan varit så aktiv att den skall bedömas som medgärningsmannaskap men finner att Jon skall dömas för medhjälp till Nemesis brott. I förhållande till det aktiva gärningsmannaskap, som tingsrätten ovan funnit åvilat Nemesis, har emellertid Jon medverkat i mindre mån.

Även om det inte är fråga om ett i förväg planerat dödande är det en brutal avrättning. Josef har tagits med till en undanskymd plats där man på något sätt skulle våldföra sig på honom och där han varit helt försvarslöst mot två angripare. Tingsrätten finner inte att dödandet kan rubriceras som mindre allvarligt. Nemesis skall då dömas för mord och Jon för medhjälp till mord.

**Åtalet i bilaga 3 och bilaga 4 (Nödtveit ang grovt rattfylleri, ringa vapenbrott
samt grov olovlig körning)**

Nödtveit har erkänt vad som lagts honom till last i dessa åtalspunkter. Hans erkännanden stöds av utredningen och såvitt gäller rattfylleribrottet och vapenbrottet särskilt av ett av åklagaren som skriftlig bevisning åberopat analysbevis respektive undersökningsprotokoll. Åtalen är därigenom styrkta och gärningarna skall bedömas som åklagaren angivit.

PÅFÖLJDSFRÅGOR

Varken Khoshnood-Sharis eller Nödtveit förekommer i kriminalregistret. I målet har emellertid upplysts att Khoshnood-Sharis dömts den 12 januari 1993 för olaga hot och brott mot knivlagen till dagsböter och att Nödtveit dömts den 8 april 1992 för förolämpning, hot mot tjänsteman, våldsamt motstånd och försök till främjande av flykt till vård inom socialtjänsten.

Yttranden har inhämtats från respektive frivårdsmyndighet. Därutöver har beträffande båda företagits först läkarundersökning enligt 7§ lagen om personutredning i brottmål samt därefter rättspsykiatrisk undersökning. Det har inte framkommit att det hos någon av de tilltalade förelegat någon allvarlig psykisk störning vid brottet eller att det nu skulle föreligga en sådan störning. Med hänsyn till huvudbrottets art och höga straffvärde kan då någon annan påföljd än fängelse inte komma ifråga för någon av de tilltalade.

Om det varit fråga om en vuxen gärningsman hade livstids fängelse kommit i fråga. Khoshnood-Sharis var emellertid vid tidpunkten för mordbrottet 20 år. Livstids fängelse är då uteslutet och Khoshnood-Sharis skall dömas till ett tidsbestämt fängelsestraff. Något skäl att ytterligare ta hänsyn till hans ungdom genom att sätta straffet lägre än tiio år finner tingsrätten inte skäl till. Nödtveit bar vid tiden för brottet

21 år. Några särskilda regler om begränsning av påföljd finns inte för honom. Straffskalan för medhjälp är densamma som för det fullbordade brottet dvs livstid eller 10 år. Med den bedömning tingsrätten ovan gjort av vars och ens medverkan finner tingsrätten emellertid att Jon i förhållande till Nemesis medverkat i mindre mån vilket innebär att straffet för honom med tillämpning av 23 kap 5§ RB kan sättas lägre än vad som är stadgat för brottet. Tingsrätten har funnit skäl bestämma straffet till åtta år.

SKADESTÅNDSFRÅGOR

Khoshnood-Sharis har bestritt det av Caroline Kratschke i anslutning till åtalet i bilaga 1 framställda skadeståndsanspråket men som skäligt belopp i och för sig vitsordat vardera 5 000 kr för kränkning respektive sveda och värk. Med ovan angiven utgång i ansvarsdelen är Khoshnood-Sharis skadeståndsskyldig gentemot Caroline Kratschke. Tingsrätten finner att Caroline Kratschke är skäligen tillgodosedd med det av Khoshnood-Sharis vitsordade beloppet 10 000 kr.

SÄRSKILDA YRKANDEN

Bilaga 2 åp 1

Khoshnood-Sharis har i konsekvens med sin inställning i ansvarsdelen motsatt sig förverkande av kniven som inte kommit till brottslig användning. Med ovan angiven utgång i ansvarsdelen skall yrkandet ogillas.

Bilaga 2 åp 2

Såväl Khoshnood-Sharis som Nödtveit har medgivit yrkandet, som är lagligen grundat och skall bifallas.

Bilaga 2 åp 3

Khoshnood-Sharis har oavsett utgång i ansvarsdelen medgivit yrkandet. Yrkandet är med ovan angiven utgång i ansvarsdelen lagligen grundat och skall bifallas.

Bilaga 2 åp 4

Nödtveit har medgivit samtliga i denna punkt framställda förverkandeyrkanden, som är lagligen grundade och skall bifallas.

Bilaga 2 åp 5

Khoshnood-Sharis har medgivit att beslaget av video från norsk TV får bestå intill lagakraftägande dom och har inte haft någon invändning beträffande video tagen i Nödtveits bostad. Nödtveit har medgivit att beslaget av video från hans lägenhet får bestå till dess lagakraftägande dom föreligger och har inte haft någon invändning beträffande video från norsk TV. Såväl Khoshnood-Sharis som Nödtveit har medgivit yrkandet såvitt gäller medlemsbladet.

Yrkandena är lagligen grundade och skall bifallas.

FRIFOTSFRÅGAN

För mord är inte stadgat lindrigare straff än fängelse två år. Härtill kommer att det trots att förhandlingen avslutats och dom meddelats föreligger en inte obetydlig risk att Khoshnood-Sharis och Nödtveit om de bereds möjlighet att kommunicera fritt med varandra och andra kan försvåra sakens slutliga avgörande. De bör därför alltjämt vara häktade och åklagaren medges tillstånd till restriktioner.

HUR MAN ÖVERKLAGAR Se bilaga 6 (DV 400)

Överklagande kan ske till Hovrätten för Västra Sverige senast den 27 juli 1998.

Marika Estreen

Kammaråklagare Thomas Eliasson
031-700 41 40Datum
1997-12-05Dnr
C3-13-1726-97 ✓
org.kod: 403GÖTEBORGS TINGSRÄTT
Avd. 75Göteborgs tingsrätt
Avd 7

404 83 GÖTEBORG

Ink 1997-12-08

TR mål:
Handl.: VÅ

Akt. 19859-97

Akt.

Bil. 1

A

Tilltalad: efternamn och alla förnamn		Hemvist	Yrke/titel
Khoshnood-Sharis, Nemesis Shahin			
Personnummer	Medborgare i (om ej svensk)	Telefon	Tolkbehov
770706-0617 ✓			
Adress			
Bergsgårdsgärdet 424 32 ANGERED			
Offentlig försvarare/ombud			
Friköpsberövande m.m.			
Delgivningsuppgifter			

Ansvarsyrkanden m.m.

MISSHANDEL

MålsägandeCaroline Kratschke, underrättas
Alfonso Ågren, underrättas
Mats Gelotte, underrättasGärning

*Intan
al vid
bf / Pa*

Nemesis Khoshnood Sharifi har den 28 juni 1997 i och utanför en restaurang vid Kaserntorget i Göteborg misshandlat tre personer. Han har tilldelat Alfonso Ågren ett knytnävsslag i ansiktet, som för denne medfört smärta och svullnad. Nemesis Khoshnood Sharifi har sparkat Mats Gelotte i ansiktet, vilket för Mats Gelotte medfört smärta. Slutligen har han tilldelat Caroline Kratschke ett knytnävsslag i ansiktet av vilket hon erhållit smärta och svullnad.

Lagrum

3 kap 5 § brottsbalken

Bevisning

Den tilltalades egna uppgifter

Förhör med de tre målsägandena

Två rättsintyg se fu. prot.

Thomas Eliasson

Bitr. chefsåklagare Göran Sjödel
031- 700 41 71Datum
1998-04-27Dnr
C2-3-4887-97
org.kod: 402A

Göteborgs tingsrätt

TR mål: B 19859-97 7:1
Handl.: VÅ

404 83 GÖTEBORG

1	Tilltalad: efternamn och alla förnamn		Hemvist	Yrke/titel
	Khoshnood-Sharis, Nemesis Shahin			
	Personnr	Medborgare i (om ej svensk)	Telefon	Tolkbehov
	770706-0617			
	Adress			
	Bergsgårdsgärdet 424 32 ANGERED			
Offentlig försvarare/ombud				
Andreasson, Lars, Kungsgatan 45, 411 15 GÖTEBORG				
Frihetsberövande m.m.				
Anhållen / häktad sedan 1997-12-15				
Delgivningsuppgifter				
f.n. Häktet, 401 26 GÖTEBORG				

2	Tilltalad: efternamn och alla förnamn		Hemvist	Yrke/titel
	Nödtveidt, Jon Andreas			
	Personnr	Medborgare i (om ej svensk)	Telefon	Tolkbehov
	750628-1612			
	Adress			
	Vindragaregatan 6 A GÖTEBORG			
Offentlig försvarare/ombud				
Lönn, Pia, Box 11096, 404 22 GÖTEBORG				
Frihetsberövande m.m.				
Anhållen / häktad sedan 1997-12-18				
Delgivningsuppgifter				
f.n. Häktet, 401 26 GÖTEBORG				

Ansvarsyrkanden m.m.

1. OLAGA HOT och MISSHANDEL - K 131621-97 (Khoshnood Sharifi)

Målsägande:

Broberg, Yasna

Målsägandebiträde:

Advokat Cisela Mortimer (UNDERRÄTTELSE)

Khoshnood Sharifi har i Stockholm vid upprepade tillfällen under tiden 12 - 14 december 1997 hotat Yasna Broberg på sätt som varit ägnat att hos henne framkalla allvarlig fruktan för hennes säkerhet till person.

Sålunda har Khoshnood Sharifi hållit en kniv mot Yasna Brobergs kind, rispat på kinden och hotat att skära ut hennes ögon; rusat mot henne med en lyftad kökskniv samt hållit upp en sax och hotat att sticka ut hennes ögon.

Khoshnood Sharifi har dessutom under tiden 12 - 14 december 1997 i Stockholm misshandlat Yasna Broberg genom att på en tunnelbanestation tilldela henne ett slag med öppen hand i ansiktet, samt genom att i bostaden slå henne upprepade gånger med handen i huvudet, genom att ta ett stryptag om hennes hals så att hon inte kunnat andas samt genom att kasta en sax som träffat hennes mage eller ljumskparti.

Datum
1998-04-27Dnr
C2-3-4887-97

Av misshandeln har Yasna Broberg åsamkats smärtor jämte ett mindre blödande sår på magen/ljumsstrakten.

Lagrum:

3 kap 5 § och 4 kap 5 § brottsbalken

Särskilt yrkande:

Förverkande av en i beslag tagen fickkniv som använts vid brottet (Polismyndighetens i Västra Götalands län beslagsliggare 1510-98 p. 2)

2. VAPENBROTT - K 131644-97 (Khoshnood Sharifi)

Khoshnood Sharifi har under tiden oktober/november -- 15 december 1997 i Stockholm olovligen innehaft en pistol 9 mm Astra jämte en större mängd skarp ammunition trots att han ej haft vederbörligt tillstånd därtill.

Lagrum:

2 kap 1 § a och 9 kap 1 § 1 st jämte 2 § d vapenlagen (1996:67)

**Tillagt av okä vid h/16*
Särskilt yrkande: **avser både Khoshnood-Sharifi och Nödtveidt.*

Förverkande av en i beslag tagen pistol jämte ammunition (Polismyndighetens i Västra Götalands län beslagsliggare 1510-98 p. 1 och 3 samt 8826 -97 p.1))

3. BROTT MOT GRIFTEFRID - K 131648-97 (Khoshnood Sharifi)

Khoshnood Sharifi har från sommaren 1997 intill den 15 december 1997 innehaft ett mänskligt kranium, som använts i olika rituella sammanhang vid mässor i Göteborg och Stockholm, vilket inneburit en skymflig behandling av likdelen.

Lagrum:

16 kap 10 § brottsbalken

Särskilt yrkande:

Förverkande av ett i beslag taget mänskligt kranium (Polismyndighetens i Västra Götalands län beslagsliggare 1511-98 p. 1)

(Kommer att återbördas till Norums kyrkogård)

4. GROVT VAPENBROTT - K 45985-98 (Nödtveidt)

Nödtveidt har vid okänd tidpunkt förvärvat och därefter intill den 18 december 1997 i Göteborg olovligen innehaft ett kulgevär, en revolver, en tårgasspray, en revolvertrumma samt skarp ammunition utan att ha vederbörligt tillstånd härtill.

Nödtveidt har vidare i april 1997 förvärvat och därefter intill i allt fall september/oktober månad 1997 i Göteborg olovligen innehaft en elpistol "Paralyser" utan att ha vederbörligt tillstånd härtill.

Datum
1998-04-27Dnr
C2-3-4887-97

Nödtveidt har slutligen i juni månad 1997 förvärvat och därefter i allt fall intill oktober/november månad 1997 i Göteborg olovligen innehått en 9 mm pistol Astra jämte skarp ammunition utan att ha vederbörligt tillstånd härtill.

Vapenbrottet är att bedöma som grovt då det omfattat ett flertal tillståndspliktiga objekt, varav en del av livsfarlig natur, jämte skarp ammunition.

Lagrum:

1 kap 2 §, 3 §, 5 §; 2 kap 1 § samt 9 kap 1 § 2 st vapenlagen (1996:67)

Särskilt yrkande:

1. Förverkande av i beslag tagna ett gevär, en revolver, en tårgasspray, en revolvertrumma, diverse ammunition samt en elpistol (Polismyndighetens i Göteborgs och Bohus län beslagsliggare 8817-97 p. G001, G 003 - G 006; G 010 - G 015; G 019 - G 022; 8937 p. 2)

2. Förverkande jämlikt 36 kap 3 § brottsbalken av i beslag tagna en yxa och en offerkniv som använts till att avliva djur i rituella sammanhang (Polismyndighetens i Västra Götalands län beslagsliggare 2029-98 p. 1 - 2)

5. MORD K 73422-97 (Khoshnood Sharifi och Nödtveidt)**Målsägande:**

Dösboet efter Josef Ben Meddour,
UNDERRÄTTELSE via Algeriets Ambassad, Stockholm

Khoshnood Sharifi och Nödtveidt har på morgonen den 22 juli 1997 gemensamt och i samförstånd uppsåtligt berövat Josef Ben Meddour livet invid gamla vattentornet i Keillers Park i Göteborg genom att med en pistol skjuta honom dels i övre delen av ryggen dels ock i huvudet, vilket föranlett Josef Ben Meddours död.

Dessförinnan har hos såväl Khoshnood Sharifi som Nödtveidt byggts upp en påtaglig aversion gentemot Josef Ben Meddour. Josef Ben Meddour har av dem lockats att medfölja till en för honom okänd och undanskymd plats. Khoshnood Sharifi och Nödtveidt har båda under samvaron med Josef Ben Meddour beväpnat sig, Nödtveidt med en 9 mm pistol och Khoshnood Sharifi med en tillståndspliktig elpistol. Khoshnood Sharifi och Nödtveidt har båda handgripligen angripit Josef Ben Meddour, Khoshnood Sharifi genom knuffar och senare - strax före dödsskjutningen - genom bruk av elpistolen mot Ben Meddours hals och Nödtveidt har i anslutning till användandet av elpistolen brutit ned Ben Meddour och hållit fast honom mot marken varefter Ben Meddour hotats med vapnet.

Härefter har de två dödande skotten avlossats. Oavsett vem av Khoshnood Sharifi eller Nödtveidt som avlossat skotten har det skett med den andres tysta samtycke och goda minne.

Datum
1998-04-27Dnr
C2-3-4887-97

Brottet är ej att bedöma som mindre grovt då det förövats med skjutvapen, varit i allt fall delvis planerat och förövats mot en person i underläge.

Efter gärningen har Khoshnood Sharifi och Nödtveidt båda undanröjt bevis om brottet genom att kasta de skor de burit vid tillfället, genom att tvätta pistolen som brukats samt genom att undanskaffa och under viss tid låta en tredje person förvara vapnet.

Lagrum:

3 kap 1 § brottsbalken

Särskilt yrkande:** och ett medlemsblad /*

Att beslaget av två videoinspelningar/som åberopats som bevisning skall bestå intill dess lagakraftvunnen dom föreligger (Polismyndighetens i Västra Götalands län beslagsliggare 1511-98 p.4 Polismyndighetens i Göteborgs och Bohus län beslagsliggare 8820-97 p. 2) *och 16*) *

BEVISNING:**1. Förhör med Khoshnood Sharifi**

Målsägandeförhör med Yasna Broberg

Rättsmedicinsk besiktning 1997-12-17 - utlåtandet (sid 64 i förundersökningsprotokollet)

2. Erkännande

Anmälan avseende vapenbrott (sid 44 i förundersökningsprotokollet) jämte PM 1997-12-15 (sid 53 i förundersökningsprotokollet) till styrkande av att vapnet varit laddat.
Beslag (sid 107 och 111 i förundersökningsprotokollet)
Undersökningsprotokoll (sid 402 - 403 i förundersökningsprotokollet)
Foto över pistolen (sid 405 B i förundersökningsprotokollet)

3. Förhör med Khoshnood Sharifi

Promemoria över fynd i lägenhet i Norsborg (sid 52 i förundersökningsprotokollet)
Beslag (sid 109 i förundersökningsprotokollet)
Rättsmedicinsk laboratorieundersökning (s. 365 - 370 i förundersökningsprotokollet)

4. Erkännande

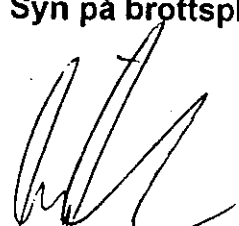
Beslag av vapen i Nödtveidts bostad (sid 125 - 126 i förundersökningsprotokollet)
Beslag av elpistol (sid 123 i förundersökningsprotokollet)
Skiss över Nödtveidts bostad, med angivande av fyndplatser (sid 374 i förundersökningsprotokollet)
Undersökningsprotokoll med fotobilaga (sid 387 - 396 i förundersökningsprotokollet)
Undersökningsprotokoll med fotobilaga (sid 397 - 399 i förundersökningsprotokollet)
Undersökningsprotokoll med fotobilaga (sid 402 - 403 jämte 405 b i förundersökningsprotokollet)
(Jmfr Åp 2 ovan)

Datum
1998-04-27Dnr
C2-3-4887-97**5. Förhör med envar av Nödtveidt och Khoshnood Sharifi.****Muntlig bevisning:**

- A: vt Vittnesförhör med Yusuf Kiyak angående anträffandet av offret
B: vt Vittnesförhör med ambulansföraren Leif Andrén angående hans iakttagelser på brottsplatsen.
C: vt Vittnesförhör med Per Gustafsson angående samvaron med de misstänkta 21-22 juli 1997 ävensom angående vad som förevarit och sagts vid möten i MLO (Misantropiska Lucifer Orden)
D: vt Vittnesförhör med Erik Gustafsson (samma bevsitema som C ovan).
E: vt Vittnesförhör med Catharina Hermansson angående kontakter med de misstänkta den 22 - 23 juli 1997 ävensom angående vad som förevarit och sagts vid möten i MLO
F: vt Vittnesförhör med Johan Norman (samma bevistema som E ovan)
G: vt Vittnesförhör med Nils Karlén angående vad som sagts och förevarit vid möten i MLO
H: *med* Förhör med Yasna Broberg (målsägande i Äp 1 ovan) angående hennes kännedom om åtalad gärning.

Skriftlig bevisning:

- a. Karta över fyndplats (sid 10 -11 i förundersökningsprotokollet)
b. Brottsplatsundersökning med fotografier (sid 241 - 266 i förundersökningsprotokollet)
c. Undersökningsprotokoll av kläder (sid 282 - 290 i förundersökningsprotokollet)
d. Undersökningsprotokoll avseende tröja (sid 346 - 348 i förundersökningsprotokollet) -
e. Utredning angående skjutavstånd jämte fotobilaga avseende Josef ben Meddours kroppsställning (tilläggsprotokoll)
f. Rättsmedicinsk obduktion (sid 268 - 279 i förundersökningsprotokollet) främst sid 276 - 279)
g. Fotobilaga över Josef Ben Meddours bostad (sid 314 - 328 i förundersökningsprotokollet)
h. Presentationa av MLO (sid 104 i förundersökningsprotokollet)
i. Medlemsinfo MLO (sid 105 i förundersökningsprotokollet)
j. Videoupptagning från norsk TV-dokumentär om satanism med Khoshnood Sharifi som medverkande (jmf sid 103 i förundersökningsprotokollet)
k. Videoupptagning från en fest hos Nödtveidt med Khoshnood Sharifi som medverkande

Videoinspelade rekonstruktioner från brottsplatsen.**Syn på brottsplatsen**
Göran Sjödel

2:A ÄKLAGARKAMMAREN I GÖTEBORG

ANSÖKAN OM STÄMNING

Bilaga 3

Kammaråklagare Maria Johansson
031- 700 41 63Datum
1997-10-22Dnr
C 2-19-1728-97 ✓
org.kod: 402A

Göteborgs tingsrätt

Brottstyp: C

404 83 GÖTEBORG

95

1997-11-03

B18307-97

Tilltalad: efternamn och alla förnamn Nödtveidt, Jon Andreas		Hemvist	Yrke/titel
Personnr 750628-1612	Medborgare i (om ej svensk)	Telefon	Tolkbehov
Adress Vindragaregatan 6 A, 417 06 GÖTEBORG			
Offentlig försvarare/ombud Önskas			
Frihetsberövande m m			
Delgivningsuppgifter Box 8723, 402 75 GÖTEBORG			

Ansvarsyrkande m. m.

1. GROVT RATTFYLLERI OCH VAPENBROTT, RINGA (TL 5431-97, K 43954-97)Gärning

Nödtveidt har den 9 maj 1997 fört personbil på Höstvädersgatan i Göteborg efter att ha förtärt alkoholhaltiga drycker i sådan mängd att alkoholkoncentrationen i hans utandningsluft under eller efter färden uppgått till 0,59 milligram per liter.

Nödtveidt har vid samma tillfälle uppsåtligen eller av oaktsamhet innehaft en tårgasspray utan att ha rätt till det.

Lagrum

4 a § trafikbrottslagen (1951:649) och 9 kap 1 § 3 st vapenlagen (1996:67)

Särskilt yrkande

Förverkande av i beslag tagen tårgasspray (Polismyndigheten i Göteborgs och Bohus län, nr i beslagsliggaren 3298-97).

2. OLOVLIG KÖRNING, GROVT BROTT (TL 9640-97)

Nödtveidt har den 20 augusti 1997 fört personbil på Hjalmar Brantingsgatan i Göteborg utan att vara berättigad till det.

Brottet är grovt eftersom Nödtveidts körkort är återkallat.

Lagrum

3 § 1 st 2 p trafikbrottslagen (1951:649).

Bevisning

1. Den tilltalades uppgifter (erkänner)
Analysresultat och undersökningsprotokoll (fu-prot s 3 och 5)
2. Den tilltalades uppgifter (erkänner)
Körkortsregisterutdrag

GÖTEBORGS TINGSRÄTT
Avd. 95

BESLUT 1997-11-04

- ☒ Stämning utfärdas
☒ Off. försv. förordnas
☐ Personutredning utföres

Christina Broad
Maria Johansson

2:A ÅKLAGARKAMMAREN I GÖTEBORG

ANSÖKAN OM STÄMNING

Kammaråklagare Maria Johansson
031- 700 41 63Datum
1997-10-30Dnr
C 2-19-1728-97
org.kod: 402A

Göteborgs tingsrätt

Brottstyp: C

404 83 GÖTEBORG

Tilltalad: efternamn och alla förnamn Nödtveidt, Jon/Andreas		Hemvist	Yrke/titel
Personnr 750628-1612	Medborgare i (om ej svensk)	Telefon	Tolkbehov
Adress Vindragaregatan 6 A, 417 06 GÖTEBORG			
Offentlig försvarare/ombud Önskas			
F frihetsberövande m m			
Delgivningsuppgifter Box 8723, 402 75 GÖTEBORG			

Ansvarsyrkande m. m.

OLOVLIG KÖRNING, GROVT BROTT (TL 11814-97)

Nödtveidt har den 14 oktober 1997 fört personbil på Madängsgatan i Göteborg utan att vara berättigad till det.

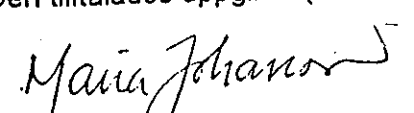
Brottet är grovt eftersom Nödtveidts körkort är återkallat.

Lagrum

3 § 1 st 2 p trafikbrottslagen (1951:649).

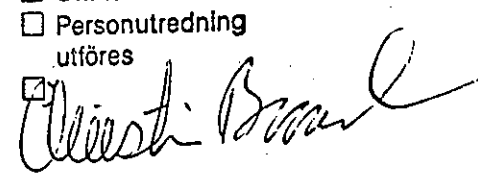
Bevisning

Den tilltalades uppgifter (erkänner)

Maria JohanssonGÖTEBORGS TINGSRÄTT
Avd. 9 5

BESLUT 1997-11-07

- ☒ Stämning utfärdas
☐ Off. försv. förordnas
☐ Personutredning utföres

Christina Broad

ENSKILT ANSPRAK
(Skadeståndskrav)

BILAGA 5

Diarienum
C3-13-1726-97

Göteborgs tingsrätt

Avd 7, rotel 5
404 83 GÖTEBORG

✓ ukl.
✓ försv.

GÖTEBORGS TINGSRÄTT
Avd

Ink 97-12-30

Alt. 19859,97

Aktbil. 31

Skadeståndskrav mot Nemesis Shahin Khoshnood-Sharis på grund av
skadestånd

Skadestånd yrkas enligt nedanstående specifikation

Belopp	Avser ersättning för
5000:-	Sveda och Värk.
6000:-	Kränkning.
Summa kr: 11000:-	☐ Handlingar bifogas

Ränteyrkande

Ange tillämpligt alternativ

- ☒ Jag yrkar inte någon ränta
☐ Jag yrkar ränta enligt 6 § räntelagen
☐ Jag yrkar ränta enligt specifikation enligt bilaga

Caroline Kratzschke
Underskrift